

Letnik XXXIII – št. 4, april 2026

Glasilo občine Trzin

odsev

Florijanova nedelja – stran 28

Gasilski ešalon bo pot začel pri novi kapelici na Jemčevi

Raziskovala trzinščino – stran 23

Mag. Pina Pečuh je v svoji nalogi raziskovala trzinsko narečje

Čistilna akcija – stran 6

Vsako leto isti udeleženci, vsako leto podobni izzivi

Materinski dan – stran 8

Bogat kulturni program zaokrožili s skupno pesmijo

slovenska harmonika TOUR 2026

ANDREJ TOPLISEK & SEPTETT

21. Maj
Mengeš

EVENTIM.SI

oglasno sporočilo

Slovenska harmonika v Mengšu

Spoštovani ljubitelji narodno-zabavne glasbe, pristrčno vabljeni na nepozabno glasbeno doživetje, saj je narodno-zabavna glasba eden najbolj prepoznavnih glasbenih žanrov v Sloveniji.

Povezava z našo glasbeno dediščino in z vizijo, ki se znova in znova rojeva po zaslugi vseh, ki so tlakovali pot narodno zabavni glasbi, bo v četrtek, 21. maja, ob 20. uri, v Kulturnem domu Mengeš, v živo predstavljena - zaigrana in zapeta.

Na prireditvi, Slovenska harmonika, se nam bodo predstavili izvrstni glasbeniki, ki ohranjajo bogato slovensko tradicijo in jo z veseljem prenašajo med ljudi.

Čaka vas večer dobre volje in pristne domače glasbe.

Vstopnice: **EVENTIM**

oglasno sporočilo

GAŠPERLIN
VRTNI CENTER

ZA LEP BALKON

Delovni čas: 8-19, sobota 8-17

Pri nas XXL izbira

oglasno sporočilo

Odsev, glasilo občine Trzin

→ Na naslovnici

Trzinsko štorokljo je v prvih pomladnih dneh takole zeblo v kljun.

Foto: Emil Pevec

Glavna in odgovorna urednica:

Tanja Bricelj, trzin.odsev@gmail.com

Uredništvo: Tanja Jankovič, Miha Pavšek, Dunja Špendal, Barbara Kopač, Majda Šilar, Tjaša Toni Skubic

Redni avtorji prispevkov: Maja Brozovič, Janez Gregorič, Peter Krupenko, Boštjan Guček, Andrej Nemeč, Ema Nemeč, Jožica Trstenjak, Milica Erčulj, Anže Kosmač, Bogdan Dolenc, Rastko Kotar, Nataša Pavšek, Matjaž Erčulj, Veronika Lovšin, Miha Bevk, Natalija Nataša Freljih in drugi

Avtorji fotografij: Zinka Kosmač, Tanja Jankovič, Miha Pavšek, Barbara Kopač, Peter Hudnik, Natalija Nataša Freljih in drugi

Lektoriranje:

Mirjam Furlan Lapanja

Tehnično urejanje, prelom, priprava za tisk in tisk:

SPECOM d.o.o.

Oglasno trženje:

SPECOM d.o.o.

Bojan Rauh, telefon: 040 202 384,
bojan.rauh@specom.si

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1.500 izvodov. Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

V skladu z uredniško politiko in glede na razpoložljivost prostora v glasilu Odsev si pridržujemo pravico do objave ali neobjave ter krajšanja in preoblikovanja prispevkov.

Gradivo za naslednjo številko oddajte najpozneje do torka, 5. maja, do 8. ure.

Prispevke pošljite v elektronski obliki na naslov uredništva:
trzin.odsev@gmail.com.

Odsev izdaja Občina Trzin.

Uredništvo Odseva: Mengeška cesta 22,
1236 Trzin

Občina Trzin

Spletna stran: www.trzin.si
e-pošta: info@trzin.si

Telefonske številke:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50
Faks: 01/ 564 17 72

Uradne ure:

Ponedeljek: 8.00–14.00
Sreda: 8.00–12.00 in 13.00–17.00
Petek: 8.00–13.00

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oz. na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Hvala, moj Trzin!

Ko sem se pred dobrimi desetimi leti preselila v Trzin, sem imela za sabo že lepo število selitev. Odraščala sem v primestju Ljubljane, takoj po študiju me je ljubezen odpeljala v Koper, kjer sem na lastni koži doživela, kaj pomeni kakovost življenja v Primorju, pozneje sem živela v dveh večjih ljubljanskih soseskah, pred prihodom v Trzin pa osem let v sosednjem Mengšu. Vsepovsod sem lahko spoznavala prednosti in slabosti tistega okolja. Na eni strani prednosti življenja v velikem mestu, kjer se lahko skriješ, skorajda potuhneš v množici, in na drugi strani utrip mesteca, kjer se vsi poznajo in zato prenašaš s sabo kot na pladnju vse svoje zmage, a tudi poraze.

Ko sem se tedaj preselila v Trzin, še nisem vedela, da mi bo toliko dal! Dal mi je varno okolje za vzgojo otroka, možnost za osebnostni in profesionalni razvoj in plodno zemljo, da sem tu lahko pognala korenine. V Trzinu sem našla prijateljice in prijatelje, brez katerih si danes ne znam predstavljati svojega življenja. Spoznala sem prijazne ljudi v trgovini, v lekarni, na pošti, pri zdravniku in v knjižnici ter na infotočki v CIH-u. Tu sem dobila cvetličarko, zelenjavarja in peka – pravzaprav več njih. Tudi gospo, ki je neko nedeljo pozvonila pred blokom in nama s hčerko prinesla krofe – ker da je ravno trzinska žegnanjska nedelja. Nenazadnje mi je Trzin dal Odsev, priložnost za profesionalno delo, ob katerem sem srečala številne zanimive ljudi in imela privilegij delati s sodelavci, soustvarjalci Odseva, s katerimi smo delili stiske ob vsakokratnih rokih oddaje in veselje ob vsaki izdani številki.

V teh letih sem Trzinu poskusila vračati po svojih močeh. Na vsaki gasilski veselici podprem domače gasilce, če le lahko, prispevam prostovoljne prispevke na prireditvah in vsako leto grem na čistilno akcijo. Tudi na straneh Odseva in na Facebookovem profilu Trzinski Odsev sem pustila delček svojega srca. Če lahko kaj naredim za skupnost, mi je v veselje. Zato bom po srcu vedno Trzinka, pa naj rojeni Trzinci rečejo, kar želijo! :) Zagotovo se me namreč še dosti časa ne boste znebili. Kot sem zapisala že v prejšnji številki: čeprav se poslavljam s položaja urednice, se bomo zanesljivo še srečevali na cestah, ulicah in potkah našega čudovitega kraja.

Hvala, moj Trzin, moj Odsev, moji čudoviti Trzinci! Hvala!

**Tanja Bricelj,
Trzinka**

Foto: Tina Ramujčič

Skupna občinska uprava občin Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Vodice

Medobčinski inšpektorat in redarstvo

Mengeška cesta 9, 1236 Trzin
e-pošta: inspektorat@trzin.si

Telefonska številka:

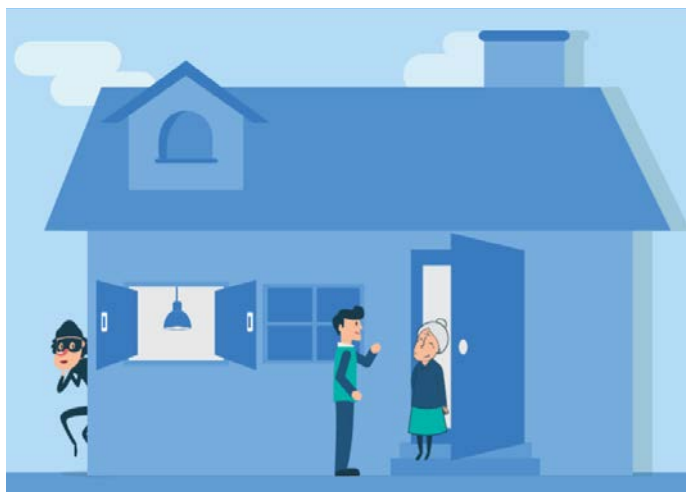
01/564 47 20
Faks: 01/564 47 21

Uradne ure:

Ponedeljek: 9.00–11.00
Sreda: 9.00–11.00

Policisti opozarjajo na vlome in tatvine

Število vlomov v stanovanja, stanovanjske hiše in vikende iz leta v leto narašča, storilci pa so čedalje bolj predrzni ali nasilni. Priložnost dela tatu in vlomilec bo raje izbral tisto stanovanje ali hišo, kjer bo za vlom najmanj ovir in tveganje za odkritje najmanjše. Stavba, v kateri ni nikogar, ker so stanovalci na primer na dopustu ali ki je očitno brez varovanja, bo bolj verjetno tarča vloma. Posebno vabljava so za vlomilce odprta vrata ali okna, razpoložljivo orodje za dostop (na primer zaboji, lestev, ki omogoča dostop do sicer nedosegljivih oken ipd.), vrtnarsko orodje, s katerim lahko vlomilec nasilno vlomi, zapuščene žive meje ali visoke ograje ...

Kako se lahko zavarujete sami?

Zaklepajte vrata in zapirajte okna, ključev ne puščajte na »skritih« mestih, kot so nabiralniki, pod predpražniki, pod lončki za rože ipd. Ne puščajte doma dragocenosti in denarja (med dopustom raje najemite sef), ne puščajte sporočil o svoji odsotnosti (na telefonskem odzivniku, listkih, spletnih omrežjih) in poskrbite, da bo videti, kot da je nekdo vedno doma (naj vam prijatelj ali sosed redno prazni poštni nabiralnik in dviguje rolete, vgradite lahko časovna stikala za samodejno prižiganje luči, ob daljši odsotnosti odpovejte dostavo časopisov). V okolici stanovanjskih hiš ne puščajte nezavarovanega orodja niti koles, koles z motorjem ali odprtih in odklenjenih osebnih vozil. Vrednejše predmete (npr. nakit, denarnico) umaknite z vidnih mest. Neznancev ne spuščajte v svoj dom, pogovor opravite na varni razdalji (z balkona ali skozi okno). Ob daljši odsotnosti zaupanja vredne sosede zaprosite za povečano pozornost okoli vašega doma. Bodite pozorni na sumljiva vozila in osebe v okolici svojega doma ter ob morebitni zaznavi obvestite policijo na telefonsko številko 113.

Ne bodite preveč zaupljivi

Raziskave kažejo, da vlomilce od njihovega počtetja lahko učinkovito odvrnejo izboljšava oken in ključavnic na vratih, namestitve zunanjih senzorskih luči, ki se prižgejo, ko senzorji zaznajo gibanje, ali prižig notranjih luči ob točno določenem času (s pomočjo programske ure oz. časovnika). Ti ukrepi povečajo tveganje za storilca, da bo ujet, hkrati pa otežujejo uspešen vstop vlomilca v notranjost. Policisti pogosto obravnavajo drzne tatvine iz stanovanjskih hiš, ki jih storilci izvršujejo zelo prefinjeno in pretkano, oškodovance pa tako zavedejo, da mine kar nekaj časa, preden ugotovijo, da so bili okradeni. Ker so ljudje (običajno gre za starejše) še vedno preveč zaupljivi do neznancev, ki vstopajo v njihove domove, policisti svetujejo, da imate nenapovedane obiskovalce ves čas na očeh in jih ne vabite v stanovanjske prostore.

Zahtevajte na vpogled delovni nalog

Ob odhodu od doma, četudi samo za nekaj metrov, hišo vedno zaklenite in ključ vzemite s seboj. Če se osebe izdajajo za serviserje, izvajalce raznih del ipd., vam svetujemo, da vedno zahtevate na vpogled identifikacijsko izkaznico ali delovni nalog. Ob tem bodite pozorni tudi na videz oseb (njihova oblačila, govor, morebitne posebnosti) in na vozilo, s katerim so se te osebe pripeljale (znamko, barvo, tip in registrsko številko vozila). Če kljub previdnostnim ukrepom postanete žrtev kaznivega dejanja, o tem takoj obvestite policijo.

Če opazite sumljive osebe, sumljiva vozila, imate koristne informacije, ki bi pripomogle pri izsleditvi storilcev in preiskavi ali preprečevanju odklonskih dejanj, to sporočite na Policijsko postajo Domžale (telefonska številka 01/724-65-80, elektronski naslov pp_domzale.pulj@policija.si), na brezplačno telefonsko številko 113 ali na brezplačni anonimni telefon 080 12 00.

TB, prirejeno po obvestilu PP Domžale

**Združenje borcev za vrednote NOB Občine Trzin
in Občina Trzin
vabita na**

XXVI. tradicionalno srečanje

**članov združenja z občani Trzina in vabljenimi gosti ob
prazniku Občine Trzin, ki bo**

v soboto, 16. maja 2026, ob 10. uri

v dvorani Kulturnega doma Trzin, Mengeška cesta 9.

Program:

nagovor Rastko Kotar,
predsednik ZB za vrednote NOB Trzin,
pozdrav Petra Ložarja, župana Občine Trzin,
slavnostni govornik prof. Tomaž Habe,
Mešani pevski zbor Žerjavčki Trzin,
učenci Osnovne šole Trzin,
Glasbena šola Lartko,
Ženski pevski zbor Stane Habe in
skupina Marjetke Popovski,
pevke ljudskih in partizanskih pesmi.
Program bo povezoval Boris Kopitar.

VABIMO VSE OBČANE TRZINA, DA SE NAM PRIDRUŽITE OB KLEPETU
IN PESMI TER PRIGRIZKU, KOT JE
»STARA TRZINSKA NAVADA«.

DOBRODOŠLI!

Marčevska seja občinskega sveta

21. redna seja občinskega sveta je potekala 11. marca. Kot je že v navadi pri delu občinskega sveta, je sprejem vseh točk dnevnega reda tudi tokrat tekel gladko. Vse predlagane sklepe so prisotni svetniki (tokrat jih je bilo deset, trije so se opravičili), sprejeli soglasno. Prvotno predvidenemu dnevnemu redu s sedmimi predlaganimi točkami so uvodoma dodali še osmo, in sicer je šlo za Ugotovitevni sklep o prenehanju mandata odgovorni urednici glasila Občine Trzin Odsev. V nadaljevanju so potrdili zapisnik minule seje in 7. dopisne seje Občinskega sveta Občine Trzin. Med vprašanji in pobudami občinskih svetnikov je Anton Peršak (LTRT) preverjal, ali je pred državnozbornimi volitvami predvideno kakšno srečanje s kandidati s tega območja. Dunja Špendal in Petra Podgoršek (LTRT) sta opozorili na prekrivanje dogodkov in dali pobudo, da se pred koncem leta srečajo predsedniki društev in uskladijo termine ter dogovorijo morebitno sodelovanje pri organizaciji prireditev, s čimer bi lahko povečali tudi njihovo obiskanost. V nadaljevanju so svetniki sprejeli poročilo o izvedenih ukrepih iz akcijskega načrta LEK Občine Trzin in njihovih učinkih za leto 2025, sklep o poplačilu terjatev nastalih iz naslova oprostitev plačil socialnovarstvenih storitev, potrdili so predlog rebalansa proračuna Občine

Trzin za leto 2026 ter predlog odloka o oskrbi s pitno vodo ter odvajanju komunalne in padavinske odpadne vode ter cenah javne službe na območju občin Domžale, Mengeš, Trzin, Lukovica in Moravče. Seznanili so se s končnimi poročiloma Nadzornega odbora Občine Trzin in sprejeli ugotovitevni sklep o prenehanju mandata odgovorni urednici glasila Občine Trzin Odsev. Ob zadnji točki je župan Peter Ložar povedal, da je za vršilko dolžnosti za dve številki predlagal Barbaro Kopač, razpis za novega urednika pa je odprt do 4. maja do 13. ure.

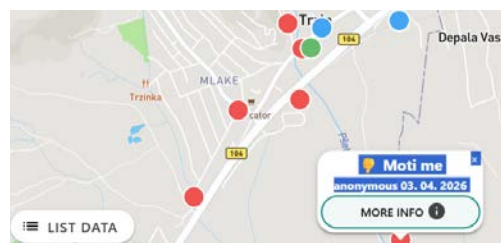
Pri rebalansu proračuna je bila napovedano kandidiranje na razpisu za gradnjo novega skate- in kolo-parka (tako imenovanega pump-tracka), s katerim naj bi razširili športni park Mlake, ter kandidiranje za sredstva LAS za mesto in vas v okviru projekta Kulturno srce Trzina (za investicijo v Kulturni dom). Končna ugotovitev je bila, da naj bi kljub predvidenemu primanjkljaju prihodkov v proračunu ob koncu leta 2026 na občinskem računu še vedno ostalo slabih 2,5 milijona evrov sredstev. Posnetek seje si lahko ogledate na <https://www.youtube.com/watch?v=QEhnYKT4rxM&t=6s>.

TB

Izpolnite vprašalnik in predlagajte

Regijski center mobilnosti Ljubljanske urbane regije (RCM LUR) zbira predloge za izboljšanje kolesarske infrastrukture v občinah in na ravni celotne regije, tudi v Trzinu. Vabljeni, da z izpolnitvijo vprašalnika prispevate svoje mnenje o stanju kolesarskih poti in opozorite na nevarne odseke za kolesarje, izpostavite dobre ureditve ter predlagate izboljšave na področju kolesarske infrastrukture. Obiščite vprašalnik na naslovu <https://canvis.app/Zv5YmX>.

TB, foto: Vprašalnik - zajem zaslona

Zabava občine Trzin
za vse Trzinčane, Trzinčane in Trzule

SKUPINA
ADAMINEVA

petek, 15. maja 2026
v Kulturnem domu Trzin
ob 21.30

www.trzin.si

OBČINA TRZIN

VABIMO VAS na

**SLAVNOSTNO
AKADEMIJO**

ob prazniku občine Trzin,
v petek, 15. maja 2026, ob 18. uri,
v Kulturnem domu Trzin.

Na prireditvi bomo podelili priznanja najbolj
zaslužnim občanom preteklega leta.

V pestrem kulturnem programu bodo nastopajoči
povezani izključno s Trzinom.

Slavnostni govornik bo župan občine Trzin **Peter LOŽAR**.

Akademiji sledi druženje ob pogostitvi, ter zabava s skupino

ADAMINEVA

Dunja Špendal Predsednica komisije za informiranje, občinska priznanja, proslave in promocijo občine Trzin	Peter Ložar župan občine Trzin
--	--

Občinska čistilna akcija Očistimo Trzin 2026

Zakaj na tla, čeprav je koš le korak stran?

Tretjo soboto v marcu smo se tudi prebivalci občine Trzin odpravili pobirati prek zime odvržene smeti in odpadke. Tudi tokrat so se čistilne akcije udeležili predvsem člani trzinskih društev, nekaj posameznikov in družin. Ob tem se je težko izogniti slabemu priokusu in ogorčenju nad brezbriznostjo tistih, ki skladno s slovenskim pregovorom o oslu sila radi puščajo svojo »dlako« vsepovsod, da to le ni njihovo lastno dvorišče.

Zares težko je razumeti ravnanje nevezgojenih posameznikov, ki odvržejo smeti, ogorke, papirčke... čeprav je koš le nekaj korakov stran? Od kod ta nemarnost, ki v sebi nosi tolikšno ravnodušnost do čistega okolja? Kje se začne spoštovanje sveta in narave, ki nam daje prostor za življenje in kjer je človeštvo, podobno kot druga živa bitja, le gost? Bržkone doma, v družini, ki skrb do varovanja narave privzgoji že v otroštvu in pri prvih korakih v svet.

Seveda bi o lahko o teh filozofskih vprašanih razpredali do neskončnosti, tako pa marsikdo raje vsako pomlad pograbi zaščitne rokavice in nekaj vreč za smeti in se odpravi po ulicah Trzina. Tudi letos je po vzoru dosedanjih vsakoletnih čistilnih akcij Občina Trzin organizirala čistilno akcijo in poskrbela, da sta bila na že znanih mestih za CIH-om ob Pšati in v Obrtno-industrijski coni postavljena dva večja zabojnika za zbiranje mešanih odpadkov, po terenu pa je polne vreče smeti, pločevink, plastike in podobnega kot vsako leto odvažal Matjaž Erčulj, ki je kot pristojni na občini poskrbel tudi za koordinacijo. Tudi letos so po končani akciji, na kateri se iz leta v leto leto srečujejo malodane isti udeleženci, za okrepčilo poskrbeli v Pizzeriji Olivia, kjer so poleg napitkov ob krompirjevi solati pripravili še klobase, za otroke pa tudi hot-dog in celo prvi letošnji sladoleđ.

Člani nekaterih društev niso čistili ravno na dan čistilne akcije, saj so se zaradi tekmovanj ali drugih obveznosti čiščenja lotili prej ali pa pozneje. Nekaj dni po akciji smo denimo med pobiranjem smeti opazili trzinske tabornike, vendar nam do zaključka redakcije niso poslali svoje fotografije. Podobno velja še za nekaj društev, ki so sicer redni udeleženci čistilne akcije.

Promenada ob Pšati in struga reke pogojno čisti

Med najbolj doslednimi čistilci so vsako pomlad pripadniki Civilne zaščite Trzin. »Kot že nekaj zadnjih let, smo CZ jevci tudi tokrat poskrbeli, da so struga in brežine Pšate na začetku pomladi čiste. Letos se nam je pridružilo še nekaj mladih fantov. Pregledali smo odsek med Čebulovim (Habatova ulica) in Gregčevim (Ljubljanska cesta) mostom ter še nekoliko dolvodno proti obvoznici. Kar nekaj smeti se je nabralo, pri čemer so posebno poglavje nevestni vozniki avtomobilov. Pod drugim mostom smo našli skiro, glavna trofeja pa je bila guma tovor-

Takole so mladi Trzinci letos pri čiščenju Pšate ob promenadi priskočili na pomoč občinski Civilni zaščiti. Foto: Miha Pavšek

Trofeja, ki so jo imeli člani trzinske Civilne zaščite že nekaj časa »na piki«. Foto: Miha Pavšek

njaka, ki smo jo imeli »na piki« že s prejšnjih akcij. Zdaj smo jo končno potegnili na suho, za kar je poskrbel Gregor, eden od štabovcev, ki ima v lasti traktor z vitlom. Odložili smo jo tja, kamor spada: v zabojnik.

Veseli smo bili, da se nam je na pšaški promenadi pridružilo še nekaj družin z mlajšimi otroki. Splošni vtis je, da smeti ni prav nič manj, vse manj pa je udeležencev čistilne akcije. Ko bo zavest o pomenu čistega in urejenega okolja dovolj visoka, je ne bomo potrebovali več, nekaj časa pa še zagotovo. Upam, da bosta očiščena struga in promenada Pšate taki tudi konec pomladi in v vseh drugih letnih časih,« je zapisal Miha Pavšek, poveljnik CZ Trzin, in dodal nekaj zgovornih fotografij.

Člani DU Žerjavčki so čistili »razdrobljeno«, nekateri v Mlakah, drugi v OIC. Foto: Milica Erčulj

Tudi Felixi so prispevali k lepšemu in čiščemu okolju. Foto: Arhiv KD Felixi

V imenu članov Društva upokojencev Žerjavčki Trzin je poročala Milica Erčulj in pojasnila, da so v čistilni akciji nekateri člani sodelovali v petek, drugi pa v soboto. Prvi so čistili od Mercatorja, kjer je ob nekdanji stavbi banke NLB nastalo divje odlagališče praznih pločevink. Pobrali so jih za tri polne vreče! Čistili so tudi od plinarne dalje po občestnem jarku do semaforja za odcep Mengeš.

Tudi Kolesarsko društvo Felixi se je z veseljem pridružilo čistilni akciji. Smeti so pobirali v okolici gradu Jablje in v Dolgi dolini, kjer se je nabralo precej odpadnega gradbenega materiala in starih avtomobilskih delov. »S skupnimi močmi smo prispevali k lepšemu in čiščemu okolju ter še enkrat pokazali, da nam je mar za naš kraj,« je v poročilu za Odsev v imenu Felixov napisala Natalija Ptičar.

Tudi člani in članice TD Kanja so čistili na sobotni akciji in tudi v dneh pred in po tem. Foto: Arhiv TD Kanja Trzin

Članice Turističnega društva Kanja Trzin so se kot običajno zbrale na zbirni točki pred cerkvijo. Na čiščenje se jih je od tam odpravilo osem, nekaj pa jih je ostalo v obrtno-industrijski coni. Nekateri so, kot je povedala Dunja Špendal, čistili že dan pred čistilno akcijo, naslednji dan, v nedeljo, pa so mnogi čistili okoli domov. »Se pa vidi, da smo Trzinci ozaveščeni, in da je smeti vsako leto manj,« je stanje ocenila Dunja Špendal.

Akciji so se pridružili tudi Maks, Denis, Mihael in Ervin iz podjetja Hilti, ki ima sedež v OIC. Foto: Tanja Bricelj

Že tradicionalni udeleženci čistilne akcije so tudi zaposleni iz podjetja HILTI, ki se lotijo čiščenja trzinske okolice kot svojevrstnega team-buildinga. Četverica je že napovedala, da se naslednje leto znova srečamo. Bržkone kot tudi z drugimi stalnimi udeleženci akcije, kot so mladi člani Futsal kluba Trzin, ki jih nismo uspeli ujeti v objektiv, pa člani Planinskega društva Onger Trzin, ki redno čistijo okolico Frnihtovega bajerja in sprehajalne poti tam okoli, pa članov društva Jesenski cvet in dejavnih članov Kulturno-umetniškega društva Franc Kotar Trzin, vključno z županom in njegovo družino, ki se redno udeležujejo letnih čistilnih akcij. Z izjemo župana in nekaterih svetnic občinskega sveta pa na tokratni čistilni akciji nismo opazili občinskih svetnikov.

Stalna zasedba družin, ki se vsako leto lotevajo čiščenja ulic v OIC. Foto: Nuša Repše

Na teren so odšli tudi člani društva Jesenski cvet in člani KUD Franc Kotar. Med slednjimi je vsako leto tudi župan Peter Ložar z družino. Foto: Peter Hudnik

Med najbolj zavzetimi čuvaji čistega okolja so trzinski planinci. Planinsko društvo Onger si je, podobno kot prejšnja leta, za izhodišče čistilne akcije izbralo njihovo nekdanjo društveno hišico na Mlakah. Foto: Miro Štebe

Planinci so čistili sprehajalne poti v bližnjem gozdu in ob igrišču, kjer se je nabralo precej smeti, pločevink, plastenk in druge umazanije, ki jo je s prikolico na koncu Kidričeve ulice prevzel Matjaž Erčulj. Foto: Miro Štebe

Osnovnošolci za čistejši svet

V petek, 20. marca, so učenci Osnovne šole Trzin dobili čisto posebno zadolžitev. Namesto med knjige in zvezke so se odpravili na travnike in med hiše, na ulice in ceste, na pločnike in igrišča. Oboroženi z rokavicami in vrečkami za smeti so si zadali cilj, da bodo vsaj malo prispevali k čistejšemu in lepšemu svetu, oziroma vsaj čistejšemu in lepšemu Trzinu. Z navdušenjem so pobirali raznovrstne odpadke in se čudili, kaj vse ljudje vržemo kar na tla, pa četudi je pogosto smetnjak le nekaj korakov stran. S tem, ko so čistili svoj kraj, so prispevali k zmanjšanju števila odpadkov v okolici in obenem krepili čut za odgovornost. Ob tem je pridne »smetarčke« grelo toplo sonce in preganjalo mraz. Učenci in učitelji smo priložnost seveda izkoristili tudi za klepet, druženje in povezovanje. Tako nam je ura v prijetnem razpoloženju hitro minila, ostal pa prijeten občutek, da smo prispevali k skupnemu dobremu ter poskrbeli za lepoto našega kraja in pripomogli k zdravju naše narave.

Besedilo in foto: Ana Žajdela, učiteljica v OŠ Trzin

Le eno edino jaz mamam imam

Materinski dan ima korenine že v antičnih civilizacijah, ko so potekala praznovanja v čast boginjam. Sodobno praznovanje, kakršno poznamo danes, se je oblikovalo v začetku 20. stoletja v Združenih državah Amerike. Danes ga po svetu praznujejo na različne datume in na raznovrstne načine. V Sloveniji od osamosvojitve praznujemo materinski dan 25. marca. Pri nas pa ga je pod okriljem Občine Trzin tudi letos pripravilo Kulturno društvo Ivan Hribar Trzin, ki ga z veliko predanostjo vodi neutrudna Štefka Prelec.

Dvorana se je ob 17. uri ovila v tišino in za spuščeni odskimi zavzesami je zazvenel glas voditelja Francija Peternela. Z umirjenim glasom je povabil občinstvo, naj se prepusti večeru, posvečenemu prav posebnim junakinjam – mamam, babicam in vsem ženskam, ki s svojo toplino ustvarjajo dom. Na oder je najprej povabil župana Občine Trzin, Petra Ložarja. Ta je v svojem nagovoru poudaril, da se vloge mater ne bi smeli zavedati le ob praznikih, temveč vsak dan.

Nato je na oder stopila mlada recitatorka Ula Supej, ki je z ganljivim recitalom o sreči, prefinjeno prepletenim skozi celoten program, navdušila občinstvo. Za njo so oder zavzele najmlajše nastopajoče, trzinske mažoretke in twirling skupina. Mlajša skupina Zvezdice je odplesala twirling ob glasbi *Greva naredit snežaka* iz filma *Ledeno kraljestvo*, starejša skupina Zvezde pa je predstavila mažoretno koreografijo na lansko uspešnico *Golden*. Sledil je glasbeni del večera, v katerem so najprej nastopali učenci Glasbene šole Lartko. Pevski zbor je pod vodstvom Špele Podgoršek in ob klavirski spremljavi Gašperja Konca zapel skladbo Marjana Vodopivca in Neže Maurer *Dva majcena šopka*.

Nato je na flavto ob klavirski spremljavi pianista zaigrala še Eva Skubic. Poseben pečat je priveditvi dala družina Rebolj s prijatelji, ki so s pristno izvedbo ljudske pesmi *Moja mati kuha kafe* pričarali duh tradicije in povezanosti. Oder so nato zavzeli še glasbeniki, ki svoje znanje

izpopolnjujejo v glasbenih šolah zunaj Trzina. Klara Zupanc in Monika Žabkar iz Glasbene šole Domžale sta na flavto zaigrali *Mamica je kakor zarja* in Bizetovo *Habanero* iz opere *Carmen*. Toplino so večeru dodali tudi trzinski osnovnošolci, ki so se poimenovali Trio hitri prsti. Kljub kratkemu glasbenemu stažu, v letošnjem šolskem letu so se namreč odločili, da šolsko znanje nadgradijo z glasbo, so Maja Lenarčič, Luka Petač in Nika Šlebiri pogumno zaigrali na klavir. Ob koncu se je Maji pridružila še Teja Bilić Pozvek in zapela pesem *Materinski dan*.

Luka Petač, Nika Šlebir in Maja Lenarčič in so se v letošnjem šolskem letu odločili, da šolsko znanje nadgradijo z glasbo. Pod vodstvom učiteljice Mateje Cimerman se učijo igrati klavir. Poimenovali so se Trio hitri prsti. Na oderu se jim je pridružila še Teja Bilić Pozvek (druga z desne).

Tudi letos je prireditev ob materinskem dnevu napolnila dvorano.

Plesna skupina Lepi čevlji iz Kulturnega društva Ivan Hribar je tokrat odplesala koreografijo na ljudsko pesem *Sem deklica mlada, vesela*.

Družina Rebolj s prijatelji se je predstavila z istrsko narodno *Moja mati kuha kafe*. Tina Rebolj je zaigrala na violini in Nika Zupan na flavti. Peli sta Katja Rebolj in Doroteja Horvat.

Zaključnima pesmima vseh nastopajočih so se pridružili tudi obiskovalci prireditve.

Eden izmed vrhuncev večera je bil nastop plesne skupine Lepi Čveljci iz Kulturnega društva Ivan Hribar. Skupina, ki jo sestavljajo mame in babice, je s svojo energijo, humorjem in življenjsko radostjo navdušila občinstvo ter dokazala, da leta niso ovira za ustvarjalnost in gibanje. Program se je nadaljeval z glasbenimi točkami posameznikov pred zagrnjenimi odrskimi zavesami. Najprej je pela mlada pevka Eva Lisjak, sledil je pianist Gregor Gabrovšek, zapela pa je tudi ena od sovoditeljic večera, Zoja Pacek. Nadaljevala je ženska vokalna skupina Čivke, ki je ob spremljavi kitarista in mentorja Matjeja Virtiča zapela *Le s teboj* in *Mežkovo Siva pot*. Za njimi so oder zavzeli ženski, moški in mešani zbor Kulturnega društva Ivan Hribar,

Eva Lisjak je že od mladih nog povezana z glasbo, saj je z bratom Nejcem uspešno nastopala že v več muzikalih. Predstavila se je s Smolarjevo *Na travniku*, na kitari pa jo je spremljala Erika Rode.

ki so pod vodstvom zborovodkinje Erike Rode z večglasnim petjem napolnili prostor.

Program so sklenili člani Okteta Zven. Ob koncu poldrugo uro trajajoče prireditve so se na odru zbrali vsi nastopajoči in ob spremljavi harmonike Blaža Klopčiča zapeli *Mamica je kakor zarja* in *Slakovo Ne prižigaj luči*. V petje se je spontano vključilo tudi občinstvo, ki je ob prihodu prejelo besedilo obeh pesmi. Potem so mladi Trzinci, ki so pomagali pri pripravi materinskega dne, vsem obiskovalkam v dvorani poklonili nageljček. Večer, posvečen materam, se je končal s sproščnim druženjem ob pogostitvi.

Besedilo in foto: Tanja Jankovič

Materinski dan sta poleg voditelja Francija Peternela oblikovali njegovi sovoditeljici Lora Goričan in Zoja Pacek. Pri izvedbi programa pa so sodelovali še Ula in Maks Supej ter Keja in Tit Kokošar. Za ozvočenje in luči je skrbel Robin Kleindienst.

Šolski bend S'kirce zavzema nove odre

V okviru Rock akademije šolski bend S'kirce Osnovne šole Trzin spet osvaja nove glasbene odre in iz nastopa v nastop dokazuje, da njegovi člani napredujejo in rastejo kot prava glasbena skupina. Tokrat so pod vodstvom mentorja Slavca Žusta 16. marca nastopili v Osnovni šoli Ketteja in Murna v Ljubljani, kjer so se predstavili skupaj z drugimi mladimi glasbeniki iz več osnovnih šol.

Šolski bend S'kirce sestavljajo Zala Muhvič, pevka in baskitaristka, pevec Albert Moldovan, Lan Bučič Jakopin na klaviaturah, bobnar Nik Vehovec Zeman ter Sara Mali in Gašper Kovaljev na električni kitari. Vsak član v skupino prinaša svojo energijo in glasbeni izraz, skupaj pa ustvarjajo zvok, ki je vedno bolj prepoznaven in samozavesten.

Na prireditvi, ki je združila mlade talente iz devetih osnovnih šol, so mladi z glasbo pokazali svojo ustvarjalnost, pogum in ljubezen do nastopanja, predvsem pa so dokazali, kako pomembna je glasba za povezovanje mladih. Bend S'kirce se je predstavil s tremi zelo znanimi

skladbami: *Always Remember Us This Way* – Lady Gaga, *Boulevard of Broken Dreams* – Green Day in *Seven Nation Army* – The White Stripes. S premišljeno izbiro skladb so pokazali, da se znajo odlično znajti tako v čustvenih kot tudi v energičnih rockovskih skladbah.

S svojo energijo, uigranostjo in samozavestnim nastopom so člani benda navdušili občinstvo. Oder so napolnili s pozitivno energijo, kar se je takoj začutilo tudi med poslušalci. Njihov nastop je bil nagrajen z glasnim aplavzom, prejeli pa so tudi veliko pohval, kar je še dodatna potrditev, da so na pravi poti. Posebej opazno je, da bend iz nastopa v nastop napreduje – tako v glasbeni izvedbi kot tudi v odrski prezenci.

Šolski bend S'kirce se že pripravlja na naslednji nastop, ki je predviden ob koncu maja. Glede na trud, predanost in napredek njegovih članov lahko pričakujemo, da nas bodo spet navdušili – morda še bolj samozavestno, še bolj uigrano in še bolj glasbeno zrelo.

Besedilo in foto: Natalija Nataša Frelih

Šolski bend S'kirce se po nastopu prikloni navdušenim poslušalcem.

Šolski bend S'kirce v elementu na odru Rock akademije

Žerjavčki med žerjavčki

Da si popestrimo torkove pohode, smo med nas povabili Mira Štebeta, predsednika Planinskega društva Onger Trzin. Tako je naša četica pohodnikov zadnji torek v marcu krenila čez travnike in polja do večjega rastišča žerjavčkov. Ker imamo to rožico tudi v občinskem grbu, sem bila kar malo presenečena, da je nekaj pohodnikov žerjavčke prvič videlo v živo. Miro je med potjo razlagal kje vse so rasli včasih in kako jih je v Trzinu vsako leto manj. Povedal je, da vsako leto spremlja rastišča v bližnji okolici in da rožice zaradi različnih prekopavanj izginjajo. Vmes se

je postavilo tudi vprašanje, če nismo že na območju sosednje občine. Pa je Miro povedal, da ve, da smo še v Trzinu. Sicer smo obujali tudi spomine na »pohode po meji Občine Trzin«, ki so bili žal opuščeni, a jih bo treba spet obuditi. Miru se tudi po tej poti prav lepo zahvaljujemo za prijetno torkovo dopoldne.

V marcu sva se dve pohodnici odpravili tudi »po nagelj na Limbarsko goro«, kjer sva srečali kar nekaj Trzincev. Štiri pohodnice smo se udeležile tudi 20. pohoda okoli Gradiškega jezera, ki ga vsako leto 25. marca organizira Društvo kmečkih žena Lukovica. Več kot 200 udeleženk je uživalo v lepem vremenu, ob dobri glasbi, pijači in družbi. Lukovška županja pa nas je obdarila še z nageljni.

Besedilo in foto: Milica Erčulj

Pa še na Jurčičevem pohodu

Vsako leto je prvo soboto v marcu Jurčičev pohod, ki poteka od Višnje Gore do Muljave. Letošnjega pohoda smo se udeležili trije žerjavčki. 15-kilometrski pohod smo začeli malo pred sedmo uro zjutraj ob zvokih pihalne godbe Ivančna Gorica. Na trgu v Višnji Gori smo kupili karte za povratno vožnjo z avtobusom in se podali v hrib po gozdni poti. Levo in desno so nas pozdravljali lepi beli telohi. Modrovali smo kako so vsako leto bolj strmi bregovi, saj nas je mladina kar naprej prehitevala. Ravno prav ogreti smo prispeli do prve postojanke, kjer so nam prostovoljci Turističnega društva Polževo postregli čaj. Tu se pot tudi poravnava, tako da smo z urnimi koraki nadaljevali pohod. Zanimiva pot vodi skozi gozd, kjer na eni strani poti rastejo kronce na drugi strani pa zvončki. Ob klepetu smo hitro prišli do Polževega, kjer smo si privoščili malico. Malo večji vzpon je bil še do cerkvice Sv. Duha, ampak v množici pohodnikov smo tudi tega hitro premagali. Pot se od tu potem vseskozi spušča navzdol in tu smo srečevali že prve pohodnike, ki so se peš vračali v Višnjo Goro. Obvezen postanek vsako leto naredimo pri Slavku, kjer je specialiteta krompir s slanino. Malo poklepetamo in obljubimo, da naslednje leto spet pridemo... V Muljavi smo se za kratek čas zadržali ob Jurčičevi domačiji in se s prvim avtobusom odpeljali nazaj na start v

Višnjo Goro. Vsi smo si bili enotni, da smo v lepem vremenu preživeli lep sobotni dopoldan.

Besedilo in foto: Milica Erčulj

Vesela srečanja

Članice Župnijske Karitas Trzin smo za velikonočne praznike naredile voščilnice za vse stanovalce Doma starejših v Trzinu in še nekaj dodatnih za naše vaščane v domovih v Mengšu in Domžalah. Ne vemo, koga so voščilnice bolj razveseljevale – nas, ki smo jih z dobro voljo izdelali, ali njih, ki so jim bile namenjene. Vsi pa smo se v upanju in notranjem miru pripravljali na velikonočne praznike. Priprave smo zelo lepo zaključili z mašo v Domu, kjer je bil prostor skoraj premajhen za vse navzoče. Vedno smo veseli druženja kot je bil na tokratno velikonočno nedeljo, sicer pa se s stanovalci doma veselimo srečanj vsak tretji torek v mesecu, ko je v trzinski enoti Doma počitka Mengeš sveta maša.

Besedilo in foto: Anica Batis, Župnijska Karitas

Partljič oživil spomin na Prežihovega Voranca

Krajevna knjižnica Tineta Orla Trzin je marca gostila enega najbolj priljubljenih slovenskih literatov, dramatika, Prešernovega nagrajenca in neutrudnega pripovedovalca, Toneta Partljiča. Čeprav so srečanja z njim vedno polna smeha in hudomušnih domislic, je tokratni večer prinesel tudi globoko spoštovanje, kanček melanholije in izjemno literarno težo. Povod za obisk je bil Partljičev biografski roman o Lovru Kuharju - Prežihovem Vorancu, velikanu slovenske besede, čigar življenje je bilo tako viharno, kot so bili viharni časi, v katerih je ustvarjal.

Tone Partljič se pisanja o Vorancu ni lotil kot akademik ali zgodovinar, ki bi zgolj nizal letnice in bibliografske podatke. Kot je poudaril pred polno dvorano, ga je zanimal »človek pod klobukom«. V svojem značilnem slogu, v katerem se prepletata štajerska zgovornost in pronicljiva opazovalna moč, je obiskovalce popeljal v ozadje nastajanja knjige, ki ni le zgodba o pisatelju, temveč pripoved o usodi slovenskega naroda v prvi polovici 20. stoletja.

Osrednja točka njegovega pripovedovanja je bil osebni spomin na obisk pri Vorančevi vdovi. Prav ta intimni vpogled v družinsko življenje Kuharjevih je Partljiču omogočil, da je v romanu izrisal portret moškega, ki ni bil le junak revolucije ali pisatelj koroških samorastnikov, temveč mož in oče, ki ga je zgodovina pogosto trgala od njegovih najljubših ljudi.

Dobršen del večera je bil posvečen Vorančevemu političnemu delovanju, ki je neločljivo povezano z njegovo literarno zapuščino. Partljič je slikovito opisal Vorančeva leta v ilegali in bivanje v Parizu, kjer se je srečeval z Josipom Brozom - Titom. Ob Partljičevih besedah smo dobili občutek za čas, ko so se v zadimljenih pariških kavarnah kovali načrti, ki so pozneje spreminjali evropski zemljevid.

Vendar pa avtor ni molčal niti o temnejših plateh te poti. Pojasnil je razloge za poznejši razkol med Vorancem in Titom, ki je izviral iz Vorančeve neuklonljive narave in njegove globoko humanistične drže, ta pa se ni vedno skladala s togimi partijskimi direktivami. Partljič Voranca v delu ne idealizira; prikaže ga kot človeka, ki je zaradi svojih prepričanj trpel, bil zaprt in preganjan, a hkrati kot posameznika, ki je v svoji notranjosti vedno ostal zvest koroški zemlji in malemu človeku.

Morda najbolj ganljivi del predstavitev je bila osvetlitev vloge Vorančeve žene in njunih dveh hčer. Medtem ko je Lovro Kuhar kot svetovljan in politični aktivist potoval po svetu, so njegova dekleta na Koroškem preživljala kalvarijo. Partljič je z veliko mero empatije opisal njihovo čakanje, strah pred policijskimi preiskavami in obenem socialno izključenost.

»Brez teh žensk ne bi bilo takšnega Voranca, kakršnega poznamo,« je dejal Partljič. Poudaril je, da je v romanu želel dati glas prav njim – tihem stebri družine, ki je omogočil, da se je Lovro Kuhar sploh lahko prelevil v Prežihovega Voranca. Ta perspektiva žrtvovanja družine za »višje cilje« je v dvorani sprožila globoko razmišljanje o ceni, ki jo posamezniki in njihovi bližnji plačajo za svoje ideale.

Trzinsko občinstvo, ki velja za kritično in kulturno ozaveščeno, je gostu prisluhnilo z izjemno pozornostjo. Večer ni bil le predavanje, temveč dialog med dvema pisateljema – tistim, ki je pisal zgodovino, in tistim, ki jo danes z neizmerno toplino tudi interpretira. Partljičeva sposobnost,

da težke zgodovinske teme začini s humorjem in jih približa sleherniku, je spet dokazala, da velja za ljudskega pisatelja v najboljšem pomenu besede.

Ob koncu prireditve, ko so se v dvorani prižgale luči in so obiskovalci stopili v vrsto za podpisano knjigo, je bilo čutiti, da je Prežihov Voranc v Trzinu dobil nov spomenik – ne iz bron ali kamna, temveč v srcih bralcev. Tone Partljič pa je s svojo neusahljivo energijo znova potrdil, da literatura niso le črke na papirju, temveč živa vez med generacijami, ki nam pomaga razumeti, kdo smo in od kod prihajamo.

Krajevna knjižnica Tineta Orla Trzin je s tem dogodkom znova dokazala, da so knjižnice ključna središča družbenega življenja, kjer se srečujejo modrost, zgodovina in skupnost.

Besedilo in foto: Barbara Kopač

študijski krožek
Etno - fletno
VABIMO
23.4.2026 ob 18.00 uri
VSESLOVENSKO PETJE
S SRCI - GRAD JABLE

Vabimo vse ljudi veselega srca, da se nam pridružijo ob prepevanju slovenskih ljudskih pesmi na dan praznovanja Zelenega Jurija.

PRIJAVE NISO POTREBNE
DOBRODOŠLI VSI

NAMEN IN CILJ:
* Skupna zahvala prednikom
* Negujemo slovensko kulturo in jezik,
* se povezujemo, krepimo narodno zavest,
* ustvarjamo lepo vzdušje.

<https://www.facebook.com/profile.php?id=1000900747933593>

ETNO - FLETNO TRZIN

Spoznavali Albanijo in Južno Afriko

V veliki predavalnici DZIR smo na potopisnih predavanjih, ki jih vsak zadnji četrtek v mesecu pripravi Planinsko društvo Onger Trzin, lahko prisluhnili novim doživetjem občanov Trzina v tujih deželah. Februarja smo z družino Jankovič spoznavali Albanijo, marca pa s Karmen in Tonijem Bizjakom še najjužnejše območje Afrike.

Družina Jankovič je to deželo prijaznih ljudi, neokrnjene in razgibane pokrajine, bogate zgodovine in rajskih plaž odkrivala s svojim kombijem že leta 2017. V štirinajstih dneh so si ogledali večino znamenitosti te države, ki je bila desetletja popolnoma odrezana od zunanjega sveta, a se je po padcu komunističnega režima konec leta 1990 postopoma začela odpirati tujim obiskovalcem.

Albanija, Shqipëria ali dežela orlov

Pot jih je vodila skozi Sarajevo in Mostar ob črnogorski obali do Skadra in Tirane. Od tam so nadaljevali ob obali vse do skrajnega juga dežele, nato pa zavili v notranjost proti Ohridu in se prek Tirane in Skadra vrnili domov. V dvajsetih dneh so prevozili približno 4000 kilometrov, pri čemer so jih spremljale precej slabe ceste, polne mercedesov vseh starosti in celo konjskih vpreg. Ena precej adrenalinskih je bila zelo ozka kolovozna pot, po kateri so se preko prelaza prebili v odročno dolino Teth. Dolina, ki leži v osrčju Albanskih Alp v gorovju Prokletije, je tako izolirana, da je niti Turki niso nikoli zavzeli. V istoimenski vasici je poleg slikovite cerkvice največja znamenitost obrambni stolp, kamor so se nekoč zatekali moški, da bi se obvarovali pred krvnim maščevanjem.

Čeprav je bilo ta tradicija v času komunistične diktature uradno prepovedano, pa nikoli ni povsem izginila. Družina je raziskovala tudi redko poseljeno pokrajino jugovzhodne Albanije, kjer so se med drugim sproščali v zdravih vodah nizkih kamnitih bazenov divjega kopališča Burimet termale.

V mestecu Kruje visoko na pobočju gore sta v obnovljeni srednjeveški utrdbi predstavljena zgodovina države in življenje narodnega heroja Skenderbega. Foto: Tanja Jankovič

Številni bunkerji, večinoma so danes v slabem stanju, so poleg zastave z orlom simbol današnje Albanije. Ocenjujejo, da jih je po deželi posejanih kar 700.000. Foto: Tanja Jankovič

Njihovo potovanje je bilo tudi zgodovinsko obarvano. Srednji vek so spoznavali v utrdbi Rozafa in nekdanji prestolnici Krujë, kjer naj bi bilo danes središče albanske mafije. Med razvalinami arheološkega parka Apolonija so se vrnili v rimsko obdobje, še globlje v preteklost pa v starodavnem mestu Butrint, kjer zgodovina sega več kot dva tisoč let v preteklost. Poleg tega so občudovali Berat, eno najlepših muzejskih mest, ki mu pravijo tudi mesto tisočerih oken. Navdušilo jih je tudi slikovito mesto tisočerih stopnic Gjirokastër.

V živahnem in kaotičnem milijonskem glavnem mestu Tirana so poleg drugih znamenitosti obiskali podzemni bunker, v katerem so spoznavali težko življenje ljudi v času vladavine Enverja Hoxhe. Predavatelja Jožeta in Tanjo Jankovič je dežela navdušila tako z gostoljubnostjo kot tudi z drugimi znamenitostmi. K temu so pripomogle tudi nizke cene, ki pa so se zaradi intenzivne gradnje, zlasti ob obali, v zadnjih letih verjetno že precej zvišale.

Južna Afrika pritegne z naravnimi lepotami

Karmen in Toni Bizjak sta konec lanskega marca preko uveljavljene popotniške agencije raziskovala južni in vzhodni del Južnoafriške republike. V štirinajstih dneh – dva sta minila na letalu – sta s skupino dvajsetih Slovencev doživela marsikaj: od urbanega utripa mest do osupljivih naravnih lepote in nepozabnih safarijev.

Karmen, po izobrazbi geologinja, je predstavila geografske značilnosti te najbolj razvite afriške države, ki jo hkrati zaznamuje ena največjih družbenih neenakosti na svetu. Nato nas je večče popeljala skozi celoten potovalni program in ob tem opisovala znamenitosti, zgodovino in živali ter vključila nekaj zanimivih pripetljajev. Potovanje so začeli v Cape Townu, kjer so jih med drugim očarali barvita četrt Bo-Kaap, mestna hiša in kipi zgodovinske četverice. Zaradi visoke stopnje kriminala

Na safariju so v naravnem okolju opazovali številne divje živali. Foto: Karmen in Toni Bizjak

Zeleni kanjon reke Blyde je tretji največji kanjon na svetu. V kvarcitu, peščenjak in konglomerat ga je vrezala istoimenska reka. Foto: Karmen in Toni Bizjak

so mesta raziskovali le podnevi, saj so, kot je hudomušno pripomnila Karmen, turisti za številne domačine »denarice na dveh nogah«.

Naslednji dan so se z vzpenjačo povzpeli na veličastno Mizasto goro, od koder se odpira čudovit razgled na mesto in Atlantski ocean z otokom Robben Island, kjer je bil dolga leta zaprt eden najvidnejših borcev za človekove pravice v Južni Afriki, Nelson Mandela. Pot jih je vodila tudi do vetrovnega Rta dobrega upanja, kjer so občudovali divjo moč oceana, in do bližnjega rezervata s kolonijo afriških pingvinov. Ker je dežela znana po dobrih vinih, so se ustavili na enem od številnih vinskih posestev, a Toni nam je zaupal, da ga vina niso prepričala. Z vmesnimi postanki pri pingvinih so nadaljevali pot do rta Agulhas, najjužnejše točke afriške celine. Sledila sta ena najlepših obalnih cest na svetu, Garden Route, in obisk narodnega parka Tsitsikamma, kjer so ob sprehodu čez viseči most uživali v neokrnjeni naravi. Karmen se je pošalila, da se za bungee jumping v parku ni odločil nihče med njimi.

Po postanku v obmorskem mestu Port Elizabeth so poleteli v notranjost države. V najstarejšem parku Južne Afrike, Hluhluwe-iMfolozi, so se prvič podali na safari in opazovali številne divje živali, tudi bele nosoroge. Pot jih je nato vodila v sosednjo kraljevino Esvatini, eno redkih še ohranjenih absolutnih monarhij. Tam so se povzpeli na drugi največji

monolit na svetu, skalo Sibebe, obiskali pa so tudi tradicionalno vas. Vrhunec potovanja je bil zagotovo safari v Nacionalnem parku Kruger, enem najlepših rezervatov v Afriki. Po površini je skoraj tako velik kakor Slovenija in je pravi raj za ljubitelje živali in fotografske navdušence. Na safariju so preživeli večji del dneva in občudovali slone, nosoroge, leve, leoparda, bivole in številne druge živali. Noč so preživeli v bungalovih parka, katerih okolico budno spremljajo čuvaji parka.

Zadnji dan na afriški celini so občudovali veliki zeleni kanjon reke Blyde in nenavadno skalno formacijo Bourke's Luck Potholes. Pred polemom domov pa so si ogledali še Pretorijo in Johannesburg. Karmen je predavanje sklenila z zanimivo zgodbo o Nelsonu Mandeli, ragbiju in spravi. Ob zaključku sta oba poudarila, da ju je dežela navdušila zaradi izjemne narave, bogatega živalskega sveta in prijaznih ljudi, ki so jih razveseljevali s petjem in plesom. Hkrati pa ju je močno zaznamovala tudi velika družbena razslojenost, vidna na vsakem koraku. »Občutek, ko opazuješ divje živali tako od blizu, je enkratno. Pokrajina s svojimi hribi in kanjoni pa je povsem drugačna od naše,« je strnila Karmen. Toni pa je dodal: »Raznovrstnost narave ponuja odlične možnosti za fotosafari – in daljnogled je obvezna oprema.«

Tanja Jankovič

Kulture in ljudstva sveta, ki izginjajo

V času, ko svet postaja globalna vas, nekateri kotički planeta še vedno ohranjajo svojo prvinsko podobo, čeprav se ta nezadržno krha. V prostorih kulturnega doma v Trzinu so tokrat gostili Zorana Furmana, popotnika in fotografa iz okolice Slovenskih Konjic, ki nas je s svojimi zgodbami in fotografijami popeljal na 17-letno popotovanje med ljudstva, ki počasi izginjajo s svetovnega zemljevida.

Zoran Furman ni le popotnik – je kronist časa in s svojim objektivom lovi trenutke tradicij, ki jih modernizacija neusmiljeno izriva. Njegovo tokratno predavanje ni bilo klasičen potopis, temveč tematski pregled obdobja med letoma 2005 in 2022. »V zadnjih letih opažam, da se tradicionalni način življenja spreminja izjemno hitro,« je poudaril Furman. »Tajska, Vietnam, deli Azije so danes ponekod bolj moderni kot Slovenija. Posledica tega je, da tisto, kar so generacije stoletja ohranjale, mlajših ne zanima več.«

Potovanje se je začelo v Aziji, natančneje v Laosu, kjer je Furman leta 2005 prvič prišel v stik z drugačnostjo, ki ga je zaznamovala. Obiskal je vasice, kjer so ljudje še vedno prakticirali običaje, ki se nam zdijo eksotični, zanje pa so del vsakdana. Ena takšnih posebnosti so žvečilci betlovih oreškov. »Posledica tega žvečenja so popolnoma črni zobje,« je pojasnil ob fotografijah nasmejanih domačinov. Betel je zanje to, kar je za nas kava ali cigarete – poživilo, ki pa s seboj prinaša vidni pečat pripadnosti določeni kulturi.

Posebno pozornost je Zoran Furman namenil ljudstvu Aka, ki ga najdemo v Burmi, na severu Tajske, Laosa in Vietnamu. Njihova pokrivala

niso le modni dodatek, temveč statusni simbol. Izdelana so iz srebrnih kovancev, ki v zadnjih letih zaradi naraščajoče cene srebra vse bolj izginjajo – družine jih prodajajo, da bi preživele, s tem pa žal izgubljajo del svoje kulturne identitete.

Furman se v svojih zapisih ni izognil kritičnemu pogledu na vpliv turizma. V nekaterih vaseh, kot je tista na severu Tajske, kjer živi ljudstvo Kayan (znano po ženskah z dolgimi vratovi oziroma medeninastimi obroči), je tradicija postala del turističnega programa. »Marsikje je to danes le še ekonomska nuja. Ženske pozirajo za fotografije v zameno za denar,« je priznal.

Kljub temu mu je uspelo najti in tudi ujeti pristne trenutke. Opisal je srečanje z 18-letno mamico, ki se je angleščine naučila od prostovoljcev, ki so pred pandemijo vstopili v njihov svet. »Danes se mlada dekleta sama odločajo, ali bodo nosila te obroče. Za nekatere je to ponos, za druge le še breme preteklosti.« Obroči sami sicer ne podaljšajo vratu, temveč zaradi teže potisnejo ključnico navzdol, kar ustvari iluzijo dolgega vratu. Če bi jih ženske, ki jih nosijo leta in leta, nenadoma odstranile, bi se njihove vratne mišice preprosto sesedle.

Reportaža nas je nato popeljala v Vietnam, k ljudstvu Hmong, ki svoje tradicije ohranja na tržnicah v vasi Sapa. Čeprav se tudi tam turizem prebujata, domačini še vedno prihajajo prodajat svoje pridelke v tradicionalnih oblačilih – ne zaradi turistov, temveč zaradi lastnega načina življenja.

Morda najbolj presenetljiv del predavanja pa je bil obisk ljudstva Kalasha v Pakistanu. V dolinah Bumboret, Rumboret in Birir živi skupnost, ki verjame, da so potomci vojakov Aleksandra Velikega. »Svetla polt, modre oči – težko bi verjeli, da smo v Pakistanu,« je opisal Furman. Za razliko od večinsko muslimanske države ženske tam niso zakrite, same si izbirajo partnerje in obenem ohranjajo edinstvene pogrebne običaje.

Predavanje se je končalo z razmišljanjem o prihodnosti. Fotografija treh generacij žensk v eni izmed vasi je bila zgovorna: stara mama v popolni tradicionalni opremi, mama v mešanici starega in novega ter hči, ki tradicijo zavrača kot nekaj »grdega« in zastarelega.

Zoran Furman s svojimi potovanji opominja, da je svet, ki ga poznamo iz knjig in starih dokumentarcev, na robu izumrtja. Njegova reportaža ni le vizualni užitek, temveč poziv k spoštovanju raznolikosti, ki jo v imenu napredka vse prehitro žrtvujemo. Ko so se luči v dvorani prižgale, je v zraku ostalo vprašanje: koliko teh kultur bo čez 20 ali 30 let sploh še obstajalo?

Besedilo in foto: Barbara Kopač

Tudi letos gostili umetnike Kavč festivala

Med 23. in 28. marcem je v Sloveniji in drugod po svetu potekal deseti subkulturni Kavč festival, katerega posebnost je edinstven koncept. Koncerti in predstave namreč ne potekajo na klasičnih odrih, ampak v bolj intimnih prostorih, kot so dnevne sobe, podstrešja, pisarne, knjižnice, kavarne in celo planinske kočje. V okviru festivala je tudi KUD Franc Kotar gostil nekaj alternativnih umetnikov. V njegovi dvorani je v petek, 27. marca, ob 17. uri artistka Anja Hercl zabavala najmlajše z igrivo gibalno-plesno predstavo Abrakazebra. Dve uri in pol pozneje pa je v Dvorani Marjance Ručigaj z instrumentalnim koncertom navdušil še Marko Smiljanić Trio.

Otroška gibalno-plesna predstava Abrakazebra

Abrakazebra je zabavna pripovedna in gibalno-plesna predstava s prvinami cirkuške umetnosti, za katero je koreografinja Anja Hercl črpala navdih iz otroške slikanice Abrakazebra avtorjev Helen in Thomas Docherty. Zgodba govori o skrivnostni zebri, ki prispe v zaspano vas in s svojo čarobno predstavo očara prebivalce. Očara vse razen kozla, ki s svojim obrekovanjem poskrbi, da zebra ni več dobrodošla. A na koncu tudi on spozna, kako dragocena sta čarovnija in veselje, ki ju prinaša.

Otroško predstavo si je ogledalo veliko otrok in njihovih staršev, ki so napolnili dvorano. Pozdravil jih je Andrej Zupanc ter jim duhovito predstavil finančni vidik festivala in pomen klobuka ob izhodu. Nato se je pred oder prikotalkala žirafa Živka, ki jo je upodobila Patricija Piršič, in po kratkem uvodu je začela pripovedovati oziroma brati zgodbo o svoji prijateljici Abrakazebri. Med branjem je bolj ali manj uspešno spodbujala otroke, da so dopolnjevali njene stavke. Nekateri med njimi so namreč zgodbo že poznali.

Po koncu pripovedi so otroci skupaj z Živko na oder priklicali Abrakazebro. Dvorana se je pogreznila v temo, na odru pa je zasijala skrivnostna črno-bela podoba. Ob živahnih ritmičnih glasbah, med katerimi je bila tudi The Hula Hoop Song iz leta 1958, se je začel razigran cirkuško-plesni nastop. V njem so se prepletali vrtenje obročev, žongliranje, akrobatika, ravnotežje in plesa. Trenutki, ko je umetnica v temi vrtela

fluorescenčne obroče in postopoma povečevala njihovo število, so bili še posebej čarobni in občinstvo so očarali. Svoje spretnosti vrtenja obročev sta prikazali tudi njeni hčerki, devetletni dvojčici Sia in Tiara, ki sta s svojo igrivostjo popestrili dogajanje.

Enourni predstavi je sledila gibalna delavnica in otroci so z velikim navdušenjem preizkušali svoje spretnosti vrtenja pisanih hulahup obročev. Pri tem jih je vodila Abrakazebra, pod masko katere se je skrivala artistka Anja Hercl, ki je pred 14 leti začela ljubiteljsko vrteti hulahup obroče. Ti so kmalu postali sestavni del njenega življenja in ustvarjanja.

»Vrtenje me je tako navdušilo, da sem obrnila svoje življenje na glavo in začela iskati načine, kako bi to znanje delila z drugimi,« je povedala. Sčasoma je pridobila licenco za trenerko, začela nastopati in nekoliko pozneje še izdelovati obroče po meri naročnika. Po rojstvu dvojčic, ki že od malih nog plešeta in sodelujeta pri njenih nastopih, je ustanovila plesno društvo HOOPS DANCE ter začela poučevati otroke po šolah in na različnih prireditvah po Sloveniji. Organizira tudi otroške gibalno-plesne taborne, na katerih otroci z igro, gibanjem in raznoliko vadbo v naravi krepijo telo, samozavest, ravnotežje in koordinacijo. Kot pravi sama, je to postal njen svet, svet barv in igre ter zabave in radosti. In prav tega je bilo tistega dne v dvorani na pretek, zato se otrokom kar ni mudilo domov. Generacija srednjih let se zagotovo še spominja časov, ko s(m) tudi sami z navdušenjem vrteli hulahup obroče okoli pasu.

Trio Marka Smiljanića: flamenko, jazz in etno

Zvečer je Dvorana Marjance Ručigaj zadihala v povsem drugačnem ritmu. KUD-ovci so namreč gostili skupino Marko Smiljanić trio, v katerem ob Marku igrata še baskitarist Dejan Hudoklin in bobnar Maro Cali, ki že dve leti živi v Trzinu. Predstavnica organizatorjev, Zala Mušič Cali, je pojasnila, da so obiskovalcem želeli pričarati intimno razpoloženje Kavč festivala. To jim je uspelo ne le z izbiro dvorane, ki je kot nalašč za takšne koncerte, temveč tudi s pridruženno mehko osvetlitvijo.

Glasbeniki so na koncertu izvajali predvsem Markove avtorske skladbe z njegovega konceptualnega albuma *Things People Say*, zaigrali pa so tudi nekaj novih. Večino časa so igrali skupaj, nekaj skladb pa je zaigral Marko sam. Med slednjimi je izstopala nežna *Uspavanka za Urško*. Skladbo je posvetil svojemu dekletu, ki je koncert spremljala skozi objektiv telefona. Eno od skladb je zaigral tudi z uporabo t. i. »delay« efekta, ki vhodni signal ponavlja s časovnim zamikom in ustvarja večplastno zvočno podobo. Poleg avtorskih skladb je trio zaigral tudi nekaj Markovih priredb znanih tujih glasbenikov. Med njimi je bila skladba legendarne skupine *The Beatles While My Guitar Gently Weeps*, ki jo je napisal George Harrison. Enourni koncert so glasbeniki končali s posebno noto: zadnjo skladbo je namreč Marko posvetil letos umrlemu ameriškem jazz kitaristu, *Ralphu Townerju*, ki je eden njegovih vzornikov.

Marko Smiljanić, ki zdaj živi in ustvarja na Krtini, je bil navdušen nad našo malo dvorano. Prepričana sem, da bo v njej še kdaj igral. Na svojih spletnih straneh se predstavlja takole: »Klasično kitaro sem študiral na Akademiji za glasbo v Ljubljani in pri Eliotu Fisku na Univerzi Mozarteum v Salzburgu. Po končani univerzi sem začel raziskovati druge žanre (flamenko, jazz, etno) in poskušal ne le izvajati, ampak tudi komponirati, aranžirati in producirati svojo glasbo. Razvil sem svoj zvok in slog igranja. Album *Things People Say* je sad teh eksperimentov, ki poskušajo ustvariti novo, še ne slišano zvočno okolje za kitaro z najlonskimi strunami.«

V zadnjem času s Triom preurejajo nekatere njegove starejše skladbe, preigravajo pa tudi tiste, ki jih je napisal posebej zanje. In kaj o Markovem prvem albumu meni Jernej Vene, ki je že skoraj 30 let glasbeni urednik na nacionalnem radiu? »To je prijeten album in bi bil dobrodošel dodatek za vsakogar, ki si želi, da ga umijejo in poškrbijo nežni valovi in nalivni nalivi klasične najlonske kitare, ali pa hrepeni po serenadah ob zemeljskem zvoku harmonike. Vendar bodite pozorni na zvočne odlomke! Klasično izobraženi kitarist Marko Smiljanić na plošči *Things People Say* pušča prosto pot zamisliti, ki se stegujejo v jazz, fusion in blues. Skladbe pogosto koncipira kompleksno, a pri tem ne pretirava. Njegova instrumentalna glasba išče pot do ušes, ki so odprta za različne sloge.« (<https://www.dprp.net/reviews/2022/096#smiljanic>)

Besedilo in foto: Tanja Jankovič

Mladinski center: Karierna soba pobega

Tretja delavnica Mladinskega centra, ki se je je udeležilo 15 osnovno- in srednješolcev devetega razreda osnovne šole in drugega letnika srednje šole, je potekala 13. marca od 17. do 19. ure v Dvorani Marjance Ručigaj. Tokrat je imela naslov *Karierna soba pobega v prihodnost*, v okviru projekta ERASMUS+ jo organizira Javni center Cene Štupar – center za izobraževanje Ljubljana.

Udeleženci so se pred začetkom igre razdelili v pet skupin in skupaj vstopili v dvorano, kjer so začeli vsak svojo misijo. Vsakomur je bil dodeljen tudi pametni telefon, ki jih je vodil skozi proces reševanja nalog z omejenim časom in jim pomagal z namigi. Vanje so lahko vpisovali rešitve sicer analognih ugank na postajah, od katerih je vsaka nosila tudi svoje ime: *Energija*, *Informacije*, *Biotska raznovrstnost*, *Tehnologije prihodnosti* ter *Življenjski slog in dobro počutje*. Organizatorji so s petimi postajami želeli pri mladih inovativno spodbuditi zanimanje za različne poklice prihodnosti in razvoj ključnih kompetenc, kot sta na primer kritično razmišljanje in reševanje problemov. Telefoni so jih ob pravilnem zapisu rešitve preusmerili na naslednjo postajo.

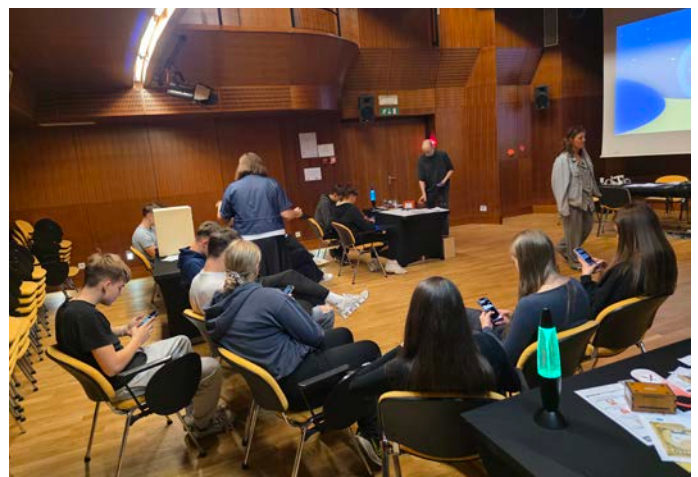
Da bi spodbudili samostojno razmišljanje, organizatorji udeležencem niso dali priložnosti razpravljati o rešenih nalogah med samo izvedbo delavnice, saj je vsaka postaja vključevala pet različnih nalog. Vsaka od skupin je tako dobila svojo in rešitve niso mogli dobiti od tistih, ki so jo reševali pred njimi. Edina postaja, ki je vse udeležence postavila pred isto nalogo, je bila *Tehnologije prihodnosti*.

Namige so udeleženci prejeli poleg telefonov tudi od t. i. igralnih mojstrov, vodij igre in organizatorjev, ki so bili odgovorni vsak za svojo misijo. Po uspešnem »pobegu« je sledil še pogovor s Chat GPT-jem, vključen v sklepno šesto misijo z naslovom *Jaz*, izumitelj poklicev prihodnosti. Pogovor z umetno inteligenco so udeleženci začeli s prošnjo,

naj jim ta postavi vprašanje. Z UI so se tako lahko pogovarjali in ji odgovarjali na vprašanja, povezana s poklici prihodnosti, s pogovorom pa prišli do svojega poklica. Udeleženci so dobili generirano sliko ali opis možnega dela. Za konec so organizatorji pripravili in izvedli še evalvacijo, v kateri so mlade prosili za povratne informacije.

Delavnica je bila izvedena v okviru projekta *Karierni Plac*, Karierni center za mlade+, ki ga sofinancirata Republika Slovenija, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti ter Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada plus.

Emma Nemec, foto: Marija Keserovič

Mladi s pomočjo različnih pripomočkov rešujejo misijo

Njegova vzornika: na igrišču Messi, v življenju oče

V preteklem šolskem letu je bil razglašen za najuspešnejšega osmošolca Osnovne šole Trzin. Poleg šolskega dela so izpostavili njegov spoštljiv odnos, pripravljenost priskočiti na pomoč in pomemben prispevek k dobremu razpoloženju v razredu. Podobno predan je tudi zunaj šole – 14-letni Lan Cirar večino prostega časa tako kot njegova starejši in mlajši brat posveča nogometu in futsalu.

Lan, si za nekaj vprašanj?

Sem.

Razredničarka te je predlagala za pogovor. Kaj meniš, zakaj?

Mogoče zato, ker mi gre dobro v šoli in rad pomagam drugim pri razumevanju učne snovi. Sem radoveden, zabaven in menim, da se v moji družbi drugi dobro počutijo.

Kateri predmeti ti gredo dobro?

Matematika, kemija in fizika, ker so logični, vse se mi zdi smiselno, ni se treba preveč učiti na pamet. Všeč sta mi tudi šport in likovna.

Kam pa po gimnaziji?

Ne vem še. Mami sicer pravi, da imam velik potencial, da postanem dober arhitekt. Včasih sem si to želel, ampak se še nisem odločil. Dedi ima svoje gradbeno podjetje in mogoče me bo zaneslo v te vode. Sicer pa sem tudi dober imitator in rad nasmejim prijatelje. Morda se odločim za študij v tej smeri.

Kaj bi svetoval mlajšim učencem oziroma mlajšemu sebi?

Da se je vredno potruditi in učiti dobrih osem mesecev, ko so ocenjevanja, potem pa so dolge počitnice. Takrat se lahko sprostimo in spočijemo.

Kaj sicer počneš, ko nisi v šoli?

Večino časa posvečam nogometu in futsalu. Nogomet igram že od četrtega leta starosti. Začel sem v Radomljah, vmes sem bil v Domžalah, zdaj igram v Nogometnem klubu IB 1975 Ljubljana. V letošnjem šolskem letu sem začel igrati še futsal. Igra ga tudi moj starejši brat in so me povabili, ker so imeli premalo igralcev. Zdaj mi je vedno bolj všeč.

Futsal igraš za trzinsko ekipo ali kje drugje?

Ja, v Trzinu, za ekipo U-17 in U-15.

Kako pogosto treniraš?

Treninge imam skoraj vsak dan, izjema so dnevi, ko imam tekme. Štirikrat na teden treniram nogomet, dvakrat futsal. Tudi zunaj treningov pogosto igram z obema bratoma, ki sta tudi aktivna v obeh športih, in s prijatelji.

Kaj ti pri nogometu pomeni največji izziv?

Ne bi rekel, da je izziv, ampak niso mi ravno všeč dolgi in hitri teki. So pa seveda potrebni, če želiš biti dober nogometaš. 😊

Lan Cirar večino prostega časa posveča nogometu in futsalu.

Lan je po duši športnik, avanturist in adrenalinski navdušenec.

Imaš kakšnega vzornika?

Med nogometaši je to Messi, ki je res mojster v preigravanju. A v življenju na splošno je moj veliki vzornik oči, ker je delaven in nam res omogoči veliko stvari.

Kaj ti pomeni nogomet?

Sprostitev, druženje, sklepanje novih poznanstev ter pridobivanje samozavesti.

Imaš čas še za kaj drugega poleg šole in nogometa?

Do lani sem igral klavir, kar pa sem moral nehati, ker sem imel premalo časa. Poleti smo veliko na morju, rad plavam, letos so mi starši za rojstni dan podarili potapljaški tečaj, ki se ga veselim. Pozimi zelo rad smučam. Rad se družim s prijatelji, še posebno rad pa potujem. Po duši sem pustolovec in adrenalinski navdušenec.

Je kaj, na kar si še posebej ponosen?

Da sem se v tako kratkem času obiskovanja glasbene šole dobro naučil igrati klavir.

Kaj pa ti je pri prijateljih najbolj pomembno?

Da se dobro razumemo in da jim lahko zaupam.

Za konec še tri standardne o Trzinu. Kaj ti je najbolj všeč?

To, da imamo zunanje igrišče tako za nogomet kot tudi za futsal. Rad hodim tudi na tekme futsala v novi dvorani.

Najljubši dogodek, prireditev v Trzinu?

Doslej sem si najbolj zapomnil, ko sta nastopali Ines Erbus ob občinskem prazniku in skupina Mambo Kings ob odprtju nove športne dvorane.

Kaj bi spremenil, če bi imel čarobno palico?

Želim si še več športnih in glasbenih prireditev za nas mlade.

Lan, hvala za prijeten pogovor, želim ti uspešen vpis na zeleno srednjo šolo in čim več nogometnih užтков.

Hvala!

Tjaša Toni Skubic, foto: osebni arhiv

Polepšana klopica

V prejšnji številki Odseva smo objavili fotovest o prebarvanih klopica in opozorili na eno, pozabljeno klopico na drugi strani Gregčevega mostu, a nova barva na njej je bila suha prej, preden se je posušila tiskarska barva marčevskega Odseva. Tako se pač zgodi, kadar je za izid tiskanega glasila treba pripravljati vsebine precej prej, med tem pa občina prenovi tudi na prvi pogled spregledano klopico. Ob tem lahko torej le pohvalimo občinske pristojne službe in Matjaža Erčulja, saj je za klopice ob trzinskih sprehajalnih poteh lepo poskrbljeno. Ob tem občino spomnimo še na lansko pobudo bralca, ki je predlagal kakšno primerno mesto, da bi bilo mogoče posedanje tudi ob Beli cesti.

TB, foto: TB

Iskali smo žabice

Ko je bil Trzin še vas, smo lahko v zgodnji pomladi vsak večer poslušali žabje koncerte, ko so se žabe ženile. Odkar je zraslo novo naselje je bilo v začetku pomladi na trzinskih cestah običajno zelo veliko povoženih žab, zato smo v Planinskem društvu Onger Trzin skupaj z drugimi okoljevarstveniki začeli žabice, ki so se namenile na žabjo svatbo, ob večerih pobirati s cest. V vedrih smo jih prenašali na varno k trzinskemu bajerju ali vsaj na varno obrobje gozda. Žal pa zadnjih nekaj let opažamo, da žabic ob večerih na trzinskih cestah v Mlakah skoraj ni več. Akcije reševanja žab so odpadle, letos pa smo se na Odseku za varstvo narave pri Planinskem društvu skupaj z Mladinskim odsekom dogovorili, da bomo šli žabice vsaj pogledat z malčki iz vrtca, ki so tudi člani vrtčevske skupine društvenega Mladinskega odseka. Da bi bilo za malčke lažje, smo se odločili, da obisk trzinskega bajerja in žabic izvedemo kar v dopoldanskem času. Načelnica mladinskega odseka Nina Zupan je s sodelavko na ogled žabic pripeljala kar 20 malčkov iz vrtca. Najprej smo jim povedali in pokazali kje je bilo včasih močvirje in kaj močvirje sploh je. Obiskali smo tudi delček učne poti Mala barja – Marja, potem pa smo šli še k trzinskemu bajerju. Žal pa žabic dopoldne ni bilo na spregled. Našli nismo niti ene žabe, ki so bile verjetno utrjene po celonočnem veseljačenju. Predsednik planinskega društva, Miro Štebe, ki je tudi »star Trzinc«, je malčkom vsaj lahko povedal kako je bilo nekoč v Trzinu v času, ko so se ženile žabe. Šli pa so tudi pogledat, če

so mogoče že vzkli vsaj žerjavčki, znamenite trzinske rožice, pa tudi teh žal še ni bilo.

MŠ, foto: Miro Štebe

Otroški kotichek z Emo

Z JEZIKOM PO TRZINU

Ker na sprehodih po Trzinu večkrat opazimo različne živali, te v tokratni številki trzinskega glasila Odsev vabimo, da se preizkusiš v znanju starih slovenskih pregovorov, v katerih nastopajo živali. Če se pri katerem od primerov "zatakne", lahko za pomoč prosiš starše ali stare starše. Nalogo lahko rešiš tudi s prijatelji in si jih med prostim časom počitnic, ki se že zelo hitro približujejo, ogledaš z njimi na sprehodu. Tudi tokrat te po rešeni nalogi čaka pobarvanka, v kateri čim bolj pisano pobarvaj žival, ki se pojavi tudi v enem od pregovorov. Zdad pa veselo na delo!

Poveži pregovore z manjkajočo besedo in živali poišči v Trzinu

a.	PONOČI JE VSAKA _____ ČRNA.	VRABEC, GOLOB
b.	ENA _____ ŠE NE PRINESE POMLADI.	MUHE
c.	HODITI KOT _____ OKROG VRELE KAŠE.	KRAVA
d.	KO MAČKE NI DOMA, _____ PLEŠEJO.	MIŠI
e.	V SILI HUDIČ ŠE _____ ŽRE.	LASTOVKA
f.	BOLJE _____ V ROKI KOT _____ NA STREHI.	MAČKA

Emma Nemec, foto: grok

Ustvarjalna velikonočna pravljica

Predvelikonočni čas je v Krajevni knjižnici Tineta Orla Trzin vnovič zaživel v znamenju ustvarjalnosti, smeha in medgeneracijskega druženja. Na povabilo na delavnico se je odzvalo lepo število otrok in njihovih staršev, ki so pod budnim in navdihujočim vodstvom pravljicarke Maje vstopili v svet domišljije. Tema ustvarjalne delavnice je bila Velika noč, osrednji material pa tokrat kar les.

Zahvaljujoč Majinim spretnim rokam in jasnim navodilom so se preprosti kosi lesa pred očmi udeležencev začeli spreminjati v čudovita pravljica bitja. Živa rumena barva je rezi-

ne spremenila v telesa piščančkov, ki so nato s premikajočimi se očkami dobili vsak svoj edinstven, malce nagajiv značaj. Majhne oranžne zaplate klobučevine so postale kljunčki in ušeska, mehkejši materiali in živobarvna persna na vrhu glave pa so poskrbela za piko na i in dodatno mero ljubkosti. Nazadnje je vsak piščanček ponosno stal na svojem podstavku.

Delavnica je bila priložnost za izdelavo ročno izdelanega velikonočnega okrasja in čas za druženje, ko so se starši in otroci posvetili drug drugemu in skupaj ustvarjali nove spomine.

Besedilo in foto: Barbara Kopač

Od zobne vile do gledaliških doživetij

Marec je v naš vrtec prinesel pester nabor dejavnosti, ki so otrokom ponudile priložnosti za učenje, ustvarjanje in druženje tako v prostorih vrtca kot zunaj njega.

V ospredju so bile izkušnje, ki spodbujajo razvoj motoričnih spretnosti, socialnih veščin ter ljubezni do umetnosti in narave. Na začetku marca je skupine drugega starostnega obdobja obiskala prav posebna gostja, zobna vila. Prijazno je otrokom predstavila pomen umivanja zoba, pri čemer je za pomoč prosila svoje plišaste prijatelje. Vsak otrok je imel priložnost vaditi tehniko čiščenja zob na plišastih igračah in tudi na svojih zobeh, saj so otroci prinesli svoje zobne ščetke in zobno pasto. Obisk je nedvomno prispeval k večji zavzetosti za samostojno ustno higieno.

Skupini Veverice in Metulji sta se z avtobusom odpeljali v Lutkovno gledališče Ljubljana, kjer so si otroci ogledali predstavo *Zajčkova hišica*. Ogled lutkovne predstave je bil za otroke posebno doživetje, polno

čustev in čudovitih prizorov. Lesene, v blago oblečene lutke, barvita scena ter jasna in na trenutke dramatična pripoved je okrepila otrokovo razumevanje zgodbe in spodbudila pogovore ob vrnitvi v vrtec. Številni otroci so se tokrat prvič peljali z avtobusom, kar je še dodatno popejšalo dogodek.

Vzgojiteljice drugega starostnega obdobja v enoti Žabica so pripravile gledališko predstavo *Prijazni gospod medved*. Uprizoritev, namenjena vsem vrtčevskim otrokom, je pokazala ustvarjalnost vzgojiteljic in pomen vključevanja otrok v gledališke dejavnosti. Otroci so z navdušenjem spremljali zgodbo in se ob njej spoznali s pomenom prijateljstva, prijaznosti in medsebojne pomoči.

Veliko skupin je v tem mesecu izvedlo dopoldanska srečanja s starimi starši. V skupini Čmrlji so imeli popoldansko srečanje s starši, na katerem so otroci staršem zaigrali predstavo, v skupini Pikapolonice pa so s starši odšli na sprehod do bajerja. Ti dogodki krepijo vezi med družinami in vrtcem ter ustvarjajo priložnosti za skupne dejavnosti, delavnice in pogovore, ki bogatijo vrtčevsko skupnost.

V okviru abonmajske ponudbe smo si ogledali predstavo *Soseda in pol* v izvedbi gledališča Ku Kuc. Dihur Dihurči in pav Pavli sta najboljša prijatelja in soseda ter se skupaj odpravljata na potovanje na Jamajko. Ko ugotovita, da na sanjsko potovanje lahko odpotuje le eden od njiju, se njuno prijateljstvo znajde na veliki preizkušnji. Predstava je otrokom ponudila dodatno kulturno izkušnjo ter razširila njihovo razumevanje gledališča kot prostora za izražanje idej in vrednot, zlasti prijateljstva, sodelovanja in spoštovanja različnosti.

Naravoslovno obarvan del meseca je zaznamoval izlet pod vodstvom Mira Štebete, ki je otrokom iz skupin Ptički, Čmrlji, Metulji in Veverice predstavil rastlino močvirski tulipan oziroma žerjavček. Pod strokovnim vodstvom so otroci spoznali osnovne značilnosti mokrišča in pomen skrbi za okolje, saj izsuševanje narave in pozidava ogrožata to čudovito rastlino, ki jo ima v svojem grbu tudi občina Trzin. Terensko učenje je omogočilo neposreden stik z naravo ter razvijanje radovednosti in spoštovanja do živih bitij.

Marec je bil v vrtcu bogat pisan mesec, poln kulturnih, izobraževalnih in družabnih dogodkov. Zobna vila je okrepila pomen vsakodnevnih navad, lutkovne in igrane uprizoritve so spodbujale ustvarjalnost, srečanja z družinami pa so tako okrepila občutek skupnosti. Obisk gledališča in raziskovanje narave sta otrokom odprla nova obzorja in jih navdihnili za nadaljnje raziskovanje sveta. Le kaj nam bo prinesel april, ki bo bolj ekološko obarvan?

Besedilo: Irena Mali, foto: Marta Arzenšek in Miro Štebe

Pogum močnejši od strahu

Sapramiška iz knjige Svetlane Makarovič je letos pravi hit. O njej so predstavo pripravili že trzinski vrtčevski otroci, marca pa je stopila tudi na odrske deske KUD-a Franc Kotar Trzin. Dvorana je pokala po živih, medtem ko je miška Sapra iskala rešitev za svoj zob.

Ko Sapra začne boleti zob, se znajde pred izzivom, ki ga pozna skoraj vsak otrok: ali zbrati pogum in potrkati na vrata ordinacije zobnega zdravnika ali trpeti grozni zobobol. Na svoji poti Sapramiška sreča različne živali – od prijateljskih do nekoliko manj prijaznih. Vsaka ji po svoje svetuje, kako se izogniti zobobolu, ali jo celo zavede. A šele, ko zbere pogum in obiše DDZZ-ja oziroma doktorja Detla, zobnega zdravnika, ugotovi, da nas strah lahko ovira na naši poti.

Starši smo lahko v družbi otrok skozi Sapramiškino zgodbo obujali spomine na otroštvo, otroci pa so se zabavali v družbi Sapre in drugih živali. Dramska priredba v izvedbi Pravljične frtine nas je spomnila, da je Sapramiška še vedno najsrečnejša miš na svetu – ne zato, ker bi bilo vedno vse lahko, ampak ker se zna pogumno soočiti tudi s svojimi strahovi. In pri tem niti zobozdravnik ni izjema.

Zgodba tako na topel in duhovit način pokaže, kako pomembni so skrb za zdravje, zaupanje in pogum. Sapra pa na koncu spet lahko zoba njej tako ljube lešnike.

Besedilo in foto: Tjaša Toni Skubic

Mladi skakalec Nik v Planici poletel 180 metrov

V marcu, zadnjem mesecu zimske sezone, si je Trzinec Nik Bergant Smerajc, član Smučarsko skakalnega kluba Mengeš, priskakal nove lepe uvrstitve na domačih in mednarodnih prizoriščih. V začetku marca je tekmoval na tekmah FIS pokala v Oberhofu (Nemčija), kjer je zasedel 5. in 12. mesto.

Teden dni kasneje je tekmoval na zaključku tekem v alpskem pokalu v nemškem Hinterzartnu, kjer je zasedel 12. in 18. mesto v ostri konkurenci med 89 tekmovalci. Konec meseca marca se je udeležil še zaključka tekem v FIS pokalu v Zakopanah na Poljskem, kjer je zasedel 12. mesto.

Na zadnji postaji za slovenski pokal na stometrski skakalnici v Planici pa je v svoji kategoriji mladinci do 20 let dosegel odlično drugo mesto. V skupnem seštevku slovenskega pokala za zimsko sezono v kategoriji mladinci do 20 let je končal na tretjem mestu.

Kot nagrado za uspešno sezono si je Nik prislužil tudi polet na preizkusu letalnice v Planici. Njegov prvi polet na letalnici je bil dolg 180 m, na žalost pa je bil to tudi edini polet, saj je bila druga serija preizkusa

zaradi premočnega vetra odpovedana. Tako je Nik zaključil zimsko sezono in se že vneto pripravlja na začetek poletne sezone v juniju.

AS; foto: Aljaž Žepič, Sloski

Vabljeni v Nepal

Planinsko društvo Onger Trzin v aprilu vabi na še eno potopisno predavanje. V petek, 24. aprila, ob 19. uri bo v DZIR (Mengeška c. 2a, 1. nadstropje) Miro Štebe predstavil nekoliko drugačno potepanje po himalajskem predgorju. Čeprav alpinist, Miro tokrat ni šel v gore, ampak je Nepal spoznaval v drugačni luči. Obiskal je vsa tri nekdanja nepalska kraljevska mesta z bogato kulturno in zgodovinsko dediščino, na razglednih »hribčkih« nad Pokharo je občudoval sončne vzhode in zahode na najvišjih vrhovih sveta, sprehajal se je med templji Lumbinija, rojstnega kraja Bude, raziskoval je številna svetišča hindujcev in se ob tem potopil v vrvež prenaseljenih nepalskih mest, šel pa je tudi na fotosafari med nosoroge in krokodile v Čitvanu in z letalom letel vzdolž najvišje verige gora na svetu.

Pred leti je Miro zaradi epidemije koviida v Nepalju prebil kar en mesec dni, zdaj pa je »poravnal« račune in obiskal še druga, zanimiva a manj poznana območja te himalajske dežele. Mogoče bo s predavanjem za obisk dežele »tretjega zemeljskega pola« navdušil še koga od tistih, ki se ne nameravajo vzpenjati na visoke, zahtevne gore sveta.

MŠ, foto: Miro Štebe

Malčki obiskali žerjavčke

V Planinskem društvu Onger posebno skrb namenjajo varstvu narave in zavarovanim rastlinam, ki rastejo v okolici Trzina. Ko so še gradili naselje Mlake, so člani društva skušali pred gradbenimi stroji rešiti čim več močvirskih tulipanov, ki so nekdanj rasli tam. Izkopavali so čebulice žerjavčkov in jih ob sodelovanju botanikov presadili v močvirne loke v Arboretumu Volčji potok. Žal se poskus presaditve ni posrečil. Ko je zraslo novo naselje, se je zdelo, da žerjavčkov na območju Trzina ni več, predsednik društva Miro Štebe je vztrajno stikal po močvirnih travnikih občine in posrečilo se mu je odkriti preostala rastišča. Občina je z odlokom cvetlice še dodatno »zavarovala«. Od takrat trzinski planinci in naravovarstveniki bdijo nad rastišči in na ogledih teh rožic, ki so simbol Trzina, vodijo ljubitelje narave za katere ocenijo, da žerjavčkov ne bodo izkopavali, nabirali ali uničevali. V zadnjem času že kar tradicionalno na ogledih vodijo tudi malčke iz trzinskega vrtca. Letos so se na ogled odpravili v sredo, 25. marca, pod vodstvom Mira Štebe in ob pomoči načelnice Mladinskega odseka pri PD Onger in vzgojiteljice v Vrtcu Trzin Nine Zupan ter osmih vzgojiteljic si je žerjavčke ogledalo kar 80 malčkov. Bili so navdušeni.

MŠ

Na odbojko v Kamnik

Sezona dvoranske odbojke se počasi zaključuje, tako da odbojarski družini iz sosednjega Kamnika misli že uhajajo k odbojki na mivki. Predvidoma konec aprila ali v začetku maja bodo zunanja igrišča nared. Prvi vrhunec sezone načrtujejo za uvodna poletna počitniška teden, ko bodo igrišča Pod Skalco zasedli osnovnošolci. »Pripravljamo dva tabora, ki se ga že tradicionalno udeležujejo otroci iz širše regije,« sporočajo Kamničani. Podroben program z razpisom za oba tedenska tabora najdete na spletni strani calcitvolley.si.

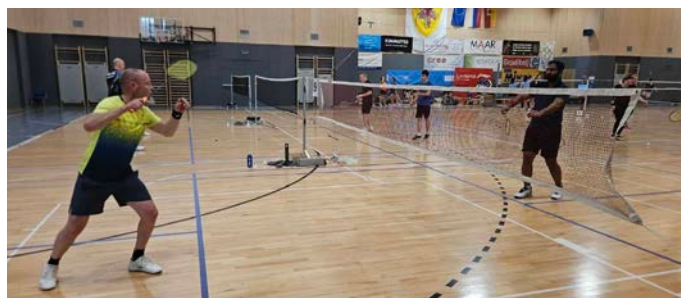
DR, foto: Jan Uršič

Badminton povezal sosednji občini

Skoraj 300 igralcev, 3 dvorane, 23 igrišč, 67 klubov in 542 tekem! Turnir ADA Mengeš Open je 7. marca 2026 v Mengeš, pa tudi v Trzin, prinesel enega največjih športnih dogodkov do zdaj. Eno izmed tekmovalnih prizorišč je bilo namreč tudi v trzinski športni dvorani.

Člani Badminton kluba Mengeš so skupaj z mnogimi sodelujočimi izpeljali turnir, ki je po obsegu in izvedbi presegal lokalne okvirje. Igralci iz Slovenije, Hrvaške, Srbije, Bosne in Hercegovine, Francije ter Danske so napolnili dvorane in poskrbeli za celodnevno pestro dogajanje. Turnir je potekal v Športni dvorani Mengeš, v Športnem centru Harmonija ter v Športni dvorani Trzin, s čimer so povezali občini Mengeš in Trzin v enoten športni prostor. Kljub izjemno velikemu številu udeležencev in tekem je organizacija tekla brez zapletov - časovnica je držala od prve do zadnje tekme, brez zamujanja in brez čakanja.

Kot so zapisali v Badminton klubu Mengeš, je zaključek v Harmoniji Mengeš potrdil vtis celotnega dne - podelitev medalj najboljšim, zaključna zabava, odlična energija ... »In dober občutek, da smo skupaj

izpeljali tako velik dogodek, ki je rezultat skupnega dela, dobre organizacije in jasnega cilja. Zato zahvala občini Mengeš, občini Trzin, sponzorjem dogodka in vsem, ki so prispevali svoj del, da smo lahko izpeljali tako obsežen in uspešen mednarodni športni dogodek.«

Helena Šinkovec, foto: arhiv Badminton kluba Mengeš

Felixi prvič na tridnevni pripravi

Kolesarsko društvo Felixi letos obeležuje častitljivih 20 let delovanja. V to jubilejno sezono so pod okriljem novega predsednika Dušana Pristavca vstopili s pomembnim mejnikom – konec marca so namreč organizirali prve tridnevne kolesarske priprave v hrvaški Istri.

Tam so nabirali spomladanske kilometre po razgibanih cestah istrske notranjosti, piko na i pa je kolesarskemu užitku na eni izmed tras dodalo še povsem naključno srečanje z legendo slovenskega in jugoslovskega kolesarstva, Vinkom Polončičem. Ne glede na prevožene kilometre je pri Felixih vedno v ospredju nekaj drugega: prijateljstvo in medsebojna povezanost. Kot poudarjajo v društvu, je največja zmaga takšnega vikenda dejstvo, da so vsi člani varno in brez poškodb prikolesarili do cilja. Z odlično popotnico iz Istre, polni pozitivne energije in z daljšimi dnevi po premiku ure, Felixi uradno odpirajo tudi sezono rednih skupinskih kolesarskih tur in vikend izletov na domačih cestah.

Besedilo in foto: Dušan Pristavec

28. Tek Petra Levca Skirca
TRZIN
25.4.2026

Kategorije: 5 km, 10 km, Tek s kužki in Otroški teki

Več informacij in prijava preko spletne strani: <https://tek.trzin.si>

Veronika svetuje

Nezavedni del nam nastavlja prepreke

V prejšnji številki Odseva smo spoznali Anino zgodbo, danes pa bi ob njenem primeru pogledali še delovanje naše podzavesti, ki nas pogosto ustavlja in naše delovanje vrača v poznano staro stanje. Čeprav nas nekatere rešitve ali izidi našega delovanja motijo, so nam prav zato, ker so se v našem življenju velikokrat ponovili, zelo domači in že natančno vemo, kako ob njih poteka naše življenje. Lahko bi rekeli, da se možgani odzovejo s stavkom izkušene babice: »Če je bilo doslej to zate dovolj dobro, bo tudi v prihodnje.« In tako ostaja vse po starem.

Ana je po neprespani noči klicala osebnega zdravnika. Še vedno je bila v hudih bolečinah, vendar je bil v ambulanti njenega zdravnika ravno neki izredni primer in sestra jo je prosila, naj pride na pregled šele konec tedna. Ana je potožila, da jo rama res močno boli, a ji je sestra razložila, da ji ne more pomagati. Če je bolečina res tako neznošna, naj gre v urgentni center ali pa vzame protibolečinsko tableto. Ana je bila obupana in imela je občutek, da je ne želijo razumeti. Ko je čez en teden prišla na posvet, je zdravnik, čeprav mu je zelo jasno povedala, da ima bolečine v rami, prijel njeno roko in jo po njenem opisu zelo nečloveško obračal in preizkušal njeno gibljivost. Na koncu ji je dal napotnico za slikanje in rekel, da se znova vidita, ko bo dobil izvide. Bolečina v rami se je spet okrepila in Ana se je ustrašila, da se bo ponovila neprespana noč izpred enega tedna. Spraševala se je, ali je res tako občutljiva, ali je res nihče na tem svetu ne razume. Tako nepravilno in neuvidevno se ji je zdelo vse skupaj. Zakaj se ji mora to dogajati? Pred pregledom v ambulanti je bila rama že veliko bolje in tista prvotna bolečina je že skoraj povsem izvenela, po zdravnikovih vehementnih manevrih pa se je spet vrnila. Zakaj ga ni ustavila, se je spraševala. Kako je lahko dopustila, da tako delajo z njenim telesom? Potem se je na neki točki zavedla svojih misli in pomislila, da so to isti stavki, kot jih je govorila pred dobrim tednom, ko se je bolečina prvič pojavila. Samo takrat so bili namenjeni njenim staršem, zdaj pa zdravniku. Spet se je vse skupaj ponovilo, le igralci so se zamenjali. Ona pa ob

vseh doživlja iste občutke. Celotno stanje se ji je začelo sestavljati še iz drugega zornega kota.

Občutek nezaželenosti, ki ga je kot majhna deklica doživljala ob lastnih starših, se ji je vpisal v njen nezavedni spomin. Lahko rečemo, da ga je utelesila. Postal je del nje in jo je vodil, da se je na podobne položaje v svojem življenju vedno enako odzvala. Kamor koli je prišla, je že vnaprej domnevala, da je ljudje ne sprejemajo oziroma da se mora izkazati, če želi biti sprejeta.

Ob vsem tem zavedanju je opazila, da je tudi položaj, v katerem se je ustavila njena roka, povsem obramben. Kot ščit jo je držala ob telesu. Postala je prepreka, ki ne dovoljuje, da bi se je kdo dotaknil, ji prišel preblizu ali jo ranil. Z dogodki okrog zdravnika je prepoznala, kako je to zanj normalno delovanje in si ga sama ustvarja. Film, ki si ga vedno znova ponavlja v svojem življenju. Lahko bi še naprej krivila druge ljudi, kaj vse ji počnejo in kako so oni krivi za vse njene bolečine. Vendar se je z zavedanjem svojega dejanja odločila, da tokrat nekaj naredi drugače in bo poskrbela zase. Tudi če se ji ena vrata zaprejo, bo potrkala na druga in nekje jo bodo zagotovo slišali in sprejeli – če bo seveda tudi ona pripravljena na to. S tem bo svojim možganom sporočila, da obstaja tudi drugačen razplet stanj v njenem življenju, in z večjim številom ponovitev bodo tudi njeni možgani to postopoma sprejeli in imeli možnost spredvideti, da obstaja tudi novo, ki je zanje boljše kakor tisto staro.

Veronika Lovšin, mentorica za psihosomatske procese, foto: Freepik

Pomladno prebujanje kože s pilingom

Pomlad je čas, ko se narava preobrazi, prav tako pa se lahko prenovi tudi naša koža. Po dolgih hladnih mesecih, ko je koža pogosto suha in utrujena, si privoščimo nežno, a temeljito prebujanje telesa. Piling, masaža in bogata nega z nežno kremo so popolna kombinacija za pomladno regeneracijo kože.

Najprej kožo navlažimo, nato s krožnimi gibi nežno vmasiramo piling, ki vsebuje sredozemsko sol, riževo olje in aromo sivke. Še posebej temeljiti smo na predelih z grobo kožo – na komolcih, kolenih, petah. Tako odstranimo odmrle celice, spodbudimo prekrvitev in pripravimo kožo na nadaljnjo nego. Sledi masaža, ki sprošča napetost in kožo prepoji s hranilnimi sestavinami. Piling odstranimo s toplo vlažno brisačo ali tekočo vodo, nato kožo nežno obrišemo.

Zatem kožo namažemo z izjemno lahkim, kremnim in hitro vpojnim maslom z zelenim čajem za

telo. Ta kožo nahrani, pomiri in ustvari svilnat občutek, hkrati pa jo zaščiti pred zunanji vplivi. Prednosti te nege so številne: odstranjevanje »stare« kože spodbuja celjenje, obnavljanje in svež videz, povrne izgubljeno vlago ter opazno izboljša kožni tonus. Koža je tako pripravljena na toplejše dni, sončne žarke in večjo izpostavljenost, obenem pa je ne smemo pozabiti zaščititi s primernim zaščitnim faktorjem pred vplivi sonca. Tako si zagotovimo, da bo pomladno prebujena koža mehka, sijoča in zaščitena pred prezgodnjim staranjem.

Naj bo torej pomlad priložnost, da se prepustimo ritualu, ki združuje sproščanje, nego in regeneracijo. Naša koža bo pripravljena na objeme sonca, lahkotne obleke in trenutke, ki jih prinaša toplejša obdobje.

Besedilo in foto: Karmen Šumiga Deniša, Jungle wellness & beauty Trzin

Trzinščina dobila svojo prvo magistrsko nalogo

Ali ste vedeli, da je pred dvema letoma nastala magistrska naloga, v kateri glavno vlogo igra trzinščina? Pina Pečuh je mlada germanistka, ki je v nalogi združila ljubezen do domačega Trzina in svoje navdušenje nad nemškim jezikom. Kar nekaj časa smo jo nagovarjali, naj nam pove kaj več o svojem delu, in nastal je tale zapis.

»Že od nekdaj me moj domači kraj Trzin navdušuje – ne le zaradi svoje naravne lepote, temveč tudi zaradi bogate kulturne in zgodovinske dediščine. Trzin ima zanimivo preteklost in pestro družabno življenje. Kot ponosna Trzinka pogosto razmišljam, kako bi lahko svojemu kraju vrnila vsaj del tistega, kar mi je dal, zato se mi je zdelo smiselno, da svojo magistrsko nalogo posvetim prav Trzinu.

Za zaključek študija germanistike na Filozofski fakulteti v Ljubljani sem želela raziskati govor Trzina, zato sem si izbrala magistrsko nalogo z naslovom *Germanizmi v govoru Trzina in njegove okolice (Germanismen in der Mundart von Trzin und seiner Umgebung)*. Če poenostavimo, so germanizmi besede, prevzete iz nemškega jezika, ki so se prilagodile slovenskemu jezikovnemu sistemu.

Kljub svoji majhnosti ima Trzin že dosti knjižnih del. Med njimi so *Trzin in Mengeš skozi čas Staneta Stražarja*, *Trzinski zbornik ob 30-letnici občine*, *Jefačnikova domačija Zore Torkar*, *Trzinski zbornik ob 15-letnici samostojne občine* ter *Trzin v luči srednjeveških zgodovinskih virov Jerneja Kotarja*. Ob pregledu dostopne literature sem ugotovila, da kljub številnim zapisom o zgodovini in razvoju kraja trzinsko narečje skoraj nikjer ni omenjeno. Po lingvističnem zemljevidu Trzin sicer spada v ob-

Pina Pečuh je mlada germanistka in navdušenka nad kulturno dediščino Trzina. Na fotografiji je ob zagovoru magistrske naloge, v kateri je proučevala trzinsko narečje in njegove jezikovne posebnosti. Foto: osebni arhiv

močje vzhodnogorenjskega narečja, vendar se je lokalni govor skozi čas precej spremenil. Danes postaja vse bolj podoben ljubljanskemu govoru, čeprav ga pri starejših generacijah še vedno lahko slišimo v vsakdanji rabi.

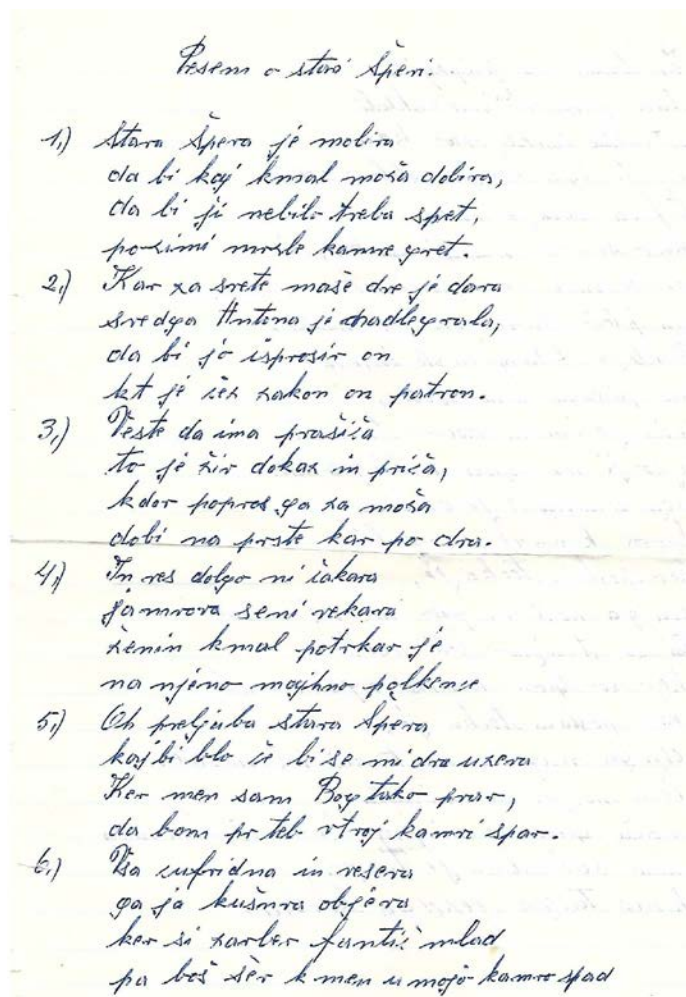
Pri iskanju podatkov o trzinskem narečju sem se obrnila tudi na dr. Jožico Škofic z Inštituta za slovenski jezik Frana Ramovša, vendar takšnih virov žal ni bilo. Mi je pa dr. Škofic zelo pomagala s strokovnimi nasveti. Pomembno sled sem nato našla pri gospe Zinki Kosmač iz Trzina, ki v svojem osebni arhivu hrani zapis *Pesmi o Stari Špevi*, to pesem je nekoč prepeval njen oče Janez Benda.

V svojem magistrskem delu sem se osredotočila na germanizme v govoru Trzina in njegove okolice. Čeprav danes v slovenskem jeziku vse bolj prevladuje vpliv angleščine, so sledi nemščine še vedno zelo prisotne. Številni germanizmi so se tako udomačili, da jih govorniki sploh ne zaznajo več kot tuje besede. Opravila sem tri intervjuje s prebivalci Trzina in tako analizirala uporabo germanizmov v sodobnem govoru. Na podlagi zvočnih posnetkov sem v pogovorih prepoznala 59 germanizmov.

Med najbolj zanimivimi so se mi zdeli naslednji: *bajer* (knjižno: ribnik; iz nemške besede *Weiher*), *cegel* (knjižno: opeka; iz nemške besede *Ziegel*) ter *gumiradl* (knjižno: voz z gumami; iz nemške besede *Gummirädern*). Posnetke sem tudi transkribirala, jih prenesla v knjižno slovenščino in prevedla v nemščino, nato pa analizirala njihov izvor, pomen in razširjenost.

Vpliv germanizmov sega daleč v preteklost, vse do zgodnjega srednjega veka. Jezikovni stik je bil posledica dolgotrajnega sobivanja slovensko in nemško govorečega prebivalstva. Pomembno je omeniti, da je bilo ozemlje današnje Slovenije dolga stoletja pod oblastjo Avstro-Ogrske, zato so germanizmi rezultat večstoletnega jezikovnega stika, ki temelji na zgodovinskih, političnih in kulturnih povezavah med nemškim in slovenskim prostorom.

S svojo magistrsko nalogo sem ugotovila, da se germanizmi še vedno pojavljajo v govoru prebivalcev Trzina, ter pokazala, kako se je ta del jezikovne dediščine ohranil do danes. Iskreno se zahvaljujem vsem prebivalcem Trzina, s katerimi sem opravila intervjuje, in upam, da bodo izsledki moje magistrske naloge prispevali k ohranjanju kulturne dediščine.◀

Pesem Stara Špeva, ki jo je zapisal Janez Benda, danes pa jo skrbno hrani njegova hči Zinka Kosmač. Pesem je bila svoje dni zelo priljubljena, zato jo je Janez ob raznih praznovanjih pogosto zapeel. Foto: arhiv Zinke Kosmač

TB in Pina Pečuh

Objavljen črni seznam invazivnih okrasnih rastlin

V okviru projekta LIFE OrnamentallAS je s sodelovanjem strokovnjakov iz Slovenije in Hrvaške nastal črni seznam invazivnih tujerodnih okrasnih rastlin. Ta seznam opozarja na vrste, ki lahko iz vrtov in okrasnih zasaditev pobegnejo v naravo in povzročajo negativne vplive na okolje. Na črnem seznamu so okrasne rastline, ki jih strokovnjaki zaradi invazivnosti odsvetujejo. Namenjen je vrtnarjem, občinam, krajinskim arhitektom, upravljavcem zelenih površin ter vsem, ki načrtujejo zasaditve ali izbirajo rastline za vrt.

Na seznam se je uvrstilo 12 rastlin. Med njimi so lovrikovec, bambusi, octovec, pavlovnija, metuljnik, thunbergov češmin, peterolistna vinika, ki so v Trzinu že pobegnili iz naših vrtov v naravo.

Že nekaj rastišč lovrikovca je v naravi v Trzinu.

Celoten seznam si lahko ogledate na spletni strani projekta https://invazivne-tujerodne-vrste.si/wp-content/uploads/sites/5/2026/03/LIFE-OrnamentallAS_crni-seznam.pdf

Skupina strokovnjakov za ohranjanje narave, vrtnarstvo in kmetijstvo ter krajinskih arhitektov je oblikovala tudi beli seznam, na katerem so domorodne okrasne vrste, ki jih priporočajo za saditev v naših vrtovih.

Razdeljen je na obsežne sezname dreves, grmovnic in trajnic, s katerimi lahko zamenjamo invazivne okrasne vrste s črnega seznama. Med njimi je veliko medovitih in zdravilnih rastlinskih vrst, kot so različni šipki, glogi, rman, čemaž, navadna regačica, materina dušica, drobnjak in še veliko drugih.

Beli seznam je objavljen na spletni strani projekta OrnamentallAS https://invazivne-tujerodne-vrste.si/wp-content/uploads/sites/5/2026/03/LIFE-OrnamentallAS_Beli-seznam-domorodnih-vrst_Slovenija_5.3.2025.pdf

Upamo, da bodo okrasne vrste z belega seznama v prodaji vrtnih centrov, drevesnic in kmetijskih zadrug in da bodo zamenjale invazivne rastline s črnega seznama, kar je tudi namen projektnih dejavnosti.

Povzela vir: Maja Brozovič, foto: Maja Brozovič

Vir: <https://invazivne-tujerodne-vrste.si/prva/aktivnosti/projekti/life-ornamentalias/>

Poklon dnevu zemlje in dnevu voda

V teh dneh, 22. aprila, praznujemo dan Zemlje, medtem ko smo natančno pred enim mesecem, 22. marca, obeležili svetovni dan voda. Dva elementa, ki se nam zdita tako zelo samoumevna, da pogosto pozabimo na njun izreden pomen in na to, da ju moramo varovati in ohranjati.

Po podatkih Združenih narodov in skupnega poročila WHO/UNICEF iz leta 2025 še vedno vsak četrti prebivalec našega planeta nima dostopa do varno upravljane pitne vode - to je približno 2,1 milijarde ljudi. Največje breme pomanjkanja vode nosijo ženske in deklice, zlasti v podsaharski Afriki ter južni in srednji Aziji, kjer so prav one tiste, ki vsakodnevno skrbijo za oskrbo gospodinjstev z vodo in pogosto porabijo več kot 30 minut (ponekod tudi več ur) za njeno zbiranje.

Tudi v Sloveniji voda ni bila samoumevna

Kot sporoča dr. Marjetka Levstek, predsednica Slovenskega društva za zaščito voda in direktorica JP CCN Domžale-Kamnik, danes v Sloveniji skoraj vsi le odpremo pipo, iz nje pa priteče čista pitna voda. A ni bilo vedno tako. »Glede na razvoj javne infrastrukture se je množična oskrba stanovanj s pitno vodo začela šele po drugi svetovni vojni, zlasti

v obdobju pospešene urbanizacije in gradnje javnih vodovodov v 50. in 60. letih 20. stoletja.

Pred tem so bile hiše odvisne od vaških vodnih zajetij, studencev, potokov in zbiranja deževnice. Poraba vode je bila izjemno nizka – ocenjuje se, da je znašala okoli 10–15 litrov na osebo na dan, kar je neprimerljivo z današnjo porabo. Zaradi pomanjkanja tekoče vode v hišah so prevladovala zunanja suha stranišča, z vodo pa se je ravnilo izjemno skrbno in varčno.

Tudi deževnica ni več to, kar je bila. Raziskave o kislem dežju kažejo, da se je po 2. svetovni vojni z industrializacijo in izgorevanjem fosilnih goriv povečala vsebnost raztopljenih snovi v padavinah, predvsem žveplovih in dušikovih spojin, kar znižuje pH padavin. Čeprav se je stanje v Evropi po letu 1990 izboljšalo, je sodobna deževnica v povprečju kemično bolj obremenjena kot v prvi polovici 20. stoletja.◀

Slovenija – vodna sreča, ki ni samoumevna

Slovenija sodi med vodno bogate države, še poudarja dr. Levstek, saj ima kar 98 % prebivalcev Slovenije dostop do varno upravljane pitne vode. »Kako zelo smo odvisni od vode, se pogosto zavemo šele takrat, ko je ni. Že po nekaj dneh brez vode postane jasno, da brez nje ne moremo pripravljati hrane in pijače, skrbeti za osebno higieno ali splakovati sanitarij. V času podnebnih sprememb in možnih izpadov električne energije so možne tudi motnje v oskrbi s pitno vodo, zato je razmislek o osnovni pripravljenosti – na primer nekaj litrov pitne vode v shrambi – povsem razumen. Tudi zato si ob letošnjem dnevu zemlje vzemimo trenutek in pomislimo, kakšen privilegij je čista pitna voda brez omejitev, hkrati pa se zavedajmo, da za vsakim kozarcem vode stojijo številni strokovni in predani zaposleni v komunalnih podjetjih, ki vsak dan skrbijo za zajem, nadzor, distribucijo in čiščenje vode.« Spoštujmo naravo in v njej pristno vodo ter vsa živa bitja. Odlaganje in odmetavanje odpadkov v naravi je nesprejemljivo, saj se prej ali slej izlužene snovi znajdejo v naših virih pitne vode, opozarja dr. Levstek. »Ne pozabimo: voda neprestano kroži.«

Centralna čistilna naprava Domžale – Kamnik: iztok prečiščene odpadne vode v Kamniško Bistrico. (foto: Klemen Razinger)

TB

Kakšno vodo pijemo prebivalci občine Trzin?

Varna in zanesljiva oskrba s pitno vodo je ena najpomembnejših dobrin za normalno življenje ljudi, zagotavljanje nemotene in kakovostne oskrbe z vodo pa je z vidika odgovornosti do uporabnikov ena najzahtevnejših dejavnosti. Pitna voda je namreč vsakodnevno izpostavljena zelo različnim dejavnikom, zato je potreben nenehen nadzor nad izvajanjem oskrbe z vodo, hkrati pa je nujno redno in investicijsko vzdrževanje tako omrežja kot objektov.

Nadzor se izvaja s pregledi posameznih sistemov na terenu, spremljanjem daljinskega nadzora nad delovanjem sistema in stalnimi preiskavanji kakovosti pitne vode. Pitna voda iz javnega vodovodnega sistema je torej strogo nadzorovana, kar omogoča takojšnje ukrepanje ob odstopanjih.

Nadzor se izvaja v skladu z Uredbo

Nadzor nad kakovostjo vode se izvaja na podlagi Uredbe o pitni vodi (Ur. l. RS št. 61/23) v sodelovanju z Nacionalnim laboratorijem za zdravje, okolje in hrano. Upravljalavec javnih vodovodnih sistemov na podlagi načrta HACCP izvaja notranji nadzor, hkrati pa se nadzor izvaja tudi z državnim monitoringom. Preiskovanja pitne vode se izvajajo za mikrobiološke in fizikalno-kemijske parametre. Z mikrobiološkimi preizkušanji pitne vode se ugotavlja prisotnost zdravju nevarnih (patogenih) organizmov, ki bi lahko povzročili akutna obolenja, rezultati kemičnih preizkušanj pa nam povedo, ali so v pitni vodi prisotne snovi naravnega (kalcijeve in magnezijeve soli) ali antropogenega izvora (nitrati) in v kakšnih koncentracijah.

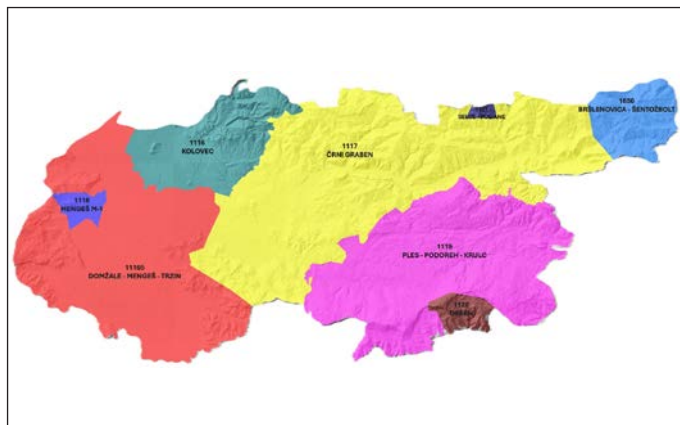
Ob vsakem odstopanju od mejnih vrednosti upravljalavec javnih vodovodnih sistemov izvede potrebne ukrepe, uspešnost ukrepov pa preveri s ponovnim preizkušanjem pitne vode. Ob ugotovljenih neskladnostih, ki bi lahko vplivale na uporabnike, le-te o tem tudi obvesti in poda ukrepe za zagotovitev varne oskrbe z vodo.

Rezultati analiz pitne vode so ustrezni

Javno komunalno podjetje Prodnik dejavnost oskrbe s pitno vodo izvaja v občinah Domžale, Mengeš, Trzin, Lukovica in Moravče, v katerih upravlja osem vodovodnih sistemov. Iz Letnega poročila o kakovosti pitne vode iz javnih vodovodnih sistemov v upravljanju Javnega komunalnega podjetja Prodnik za leto 2025 glede na rezultate preiskuvan in sprejete ukrepe na nekaterih vodovodnih sistemih izhaja, da je bila oskrba s pitno vodo v letu 2025 ustrezna in varna.

Občina Trzin se oskrbuje iz Vodovodnega sistema Domžale–Mengeš–Trzin, ki se napaja iz sedmih vodnih virov, in sicer črpališč podzemne vode. Iz njih se glede na preskušene parametre črpa mikrobiološko zdravstveno ustrezna in skladna pitna voda, zaradi česar ni potrebe po stalni dezinfekciji pitne vode. Le v obdobju višjih zunanjsih temperatur se uvede preventivna dezinfekcija pitne vode s tekočim klorom. V omenjenem sistemu je tudi en rezervni vodni vir, ki pa v običajnih razmerah ne obratuje.

Na navedenem vodovodnem sistemu je bilo v letu 2025 na črpališčih in omrežju odvzetih in preiskanih 208 vzorcev pitne vode. Na celotnem

Slika prikazuje osem vodooskrbnih območij v upravljanju Javnega komunalnega podjetja Prodnik.

območju, ki ga oskrbuje navedeni vodovodni sistem, sta bila dva vzorca neskladna zaradi prisotnosti koliformnih bakterij, od tega en vzorec na območju občine Trzin.

Koliformne bakterije spadajo med indikatorske parametre, katerih mejne vrednosti niso določene na osnovi neposredne nevarnosti za zdravje, saj imajo le opozorilno vlogo. Spadajo namreč v skupino različnih bakterij, ki so prisotne v okolju. V vsakem primeru pa je treba izvesti ustrezne ukrepe, običajno zadostuje že izpiranje sistema. Glede na opravljena preiskovanja fizikalno kemijskih parametrov, v okviru katerih je bilo skupno na vodnih virih in omrežju odvzetih in preiskanih 66 vzorcev, so bili vsi vzorci skladni.

Pomembno je vzdrževanje interne napeljave

Kakovost pitne vode iz pipe je zelo odvisna od stanja interne vodovodne napeljave, za katero smo odgovorni uporabniki, upravniki in lastniki objektov sami. Za varno oskrbo s pitno vodo je torej pomembna redna in ustrezna skrb za vzdrževanje interne vodovodne napeljave v skladu s priporočili Nacionalnega inštituta za javno zdravje (<https://nizj.si/>). Celotno poročilo o kakovosti pitne vode za leto 2025 je objavljeno na spletni strani <https://prodnik.si/oskrba-s-pitno-vodo/vodni-viri-kakovost-vode>.

Javno komunalno podjetje Prodnik d. o. o.

Datumi odvoza kosovnih odpadkov na računih

Javno komunalno podjetje Prodnik kosovne odpadke z vsakega odjemnega mesta odvažata dvakrat na leto po vnaprej določenem razporedu. Datuma odvoza za leto 2026 za posamezno odjemno mesto sta navedena na računih za komunalne storitve (v preglednici z zabojniki pred specifikacijo obračuna) in portalu eProdnik (e.prodnik.si). Na portalu eProdnik se lahko prijavite tudi na prejetje opomnika o odvozu kosovnih odpadkov na vaš elektronski naslov.

Za registracijo v portal potrebujete podatke z računa za komunalne storitve (točna navodila so dostopna na vstopni strani portala). Uporabniki iz večstanovanjskih objektov informacije v zvezi z odvozom odpadkov dobijo pri upravnikih, ki razpolagajo z vsemi potrebnimi informacijami.

Javno komunalno podjetje Prodnik d.o.o.

Uživali ob zvokih citer in kitar

Citrarke študijske skupine Sončnice in kitaristke študijske skupine Tempo, vse iz Društva Lipa Domžale – Univerze za tretje življenjsko obdobje, so 24. marca razveseljevale stanovalce enote Doma počitka Mengeš v Trzinu.

S pesmima *Mamica je kakor zarja* in *Lep spomin je nate mati*, ki so ju citrarke in kitaristke ne le zaigrale, ampak tudi zapele, so se spomnile Materinskega dne, ki je sledil naslednji dan. S poskočnimi ritmi Sestavljene polke in skladbe *Na avtocesti* se je razpoloženje razvnelo. Z znanimi pesmimi kot so: *Kam le čas beži*, *Kjer je sonce*, *Tam, kjer murke cveto*, *Tri planike*, *Pod to goro zeleno*, *Drežniška*, *Na Planincah*, *Mi se imamo radi*, pa so se nastopajoči in stanovalci še bolj povezali, saj so bili tudi stanovalci povabljeni, da zapojejo skupaj z nastopajočimi. V Trzinu se seveda ne sme pozabiti na *Trzinko* in se tudi ni. Tudi to pesem so stanovalci zapeli skupaj z nastopajočimi.

Po številnih nastopih citrarsko – kitarskih skupin po domovih upokojencev, citrarke in kitaristke ugotavljamo, da imajo stanovalci najraje znane pesmi, pri katerih lahko tudi sami zapojejo. Koncert so tudi tokrat popestrile Lipine članice literarnega študijskega programa z lepimi pesmimi in toplim nagovorom in povezovanjem. Po odzvih stanovalcev sodeč, njihovih nasmejih, žarečih očeh in skupnemu prepevanju, se je zgodilo prijetno torkovo dopoldne.

Besedilo in foto: Mija Jerman

Pogovor z dr. Miho Brejcem

OZVVS Domžale je marca v Knjižnici Domžale pripravil pogovorni večer z dr. Miho Brejcem, ki je prvi vodil Službo državne varnosti (SDV, pozneje Varnostno informativna služba). Po prvih demokratičnih volitvah leta 1990 je bilo treba v Sloveniji marsikaj postoriti, da bi uresničili dolgoletno željo slovenskega naroda, živeti v lastni državi. Skrb za delovanje tajnih služb, tedaj dokaj nepriljubljene službe, so zaupali dr. Mihi Brejcu, profesorju Fakultete za upravo. Predvsem v obdobju pred osamosvojitvijo Slovenije so se ukvarjali z delovanjem Jugoslovanske ljudske armade, ki pa je imela na drugi strani sorodno službo KOS (kontraobveščevalna služba). Večina zaposlenih v KOS se je dobro poznala s pripadniki SDV, šlo je za pravo medsebojno zlihanost teh služb. Službi sta se začeli močno razhajati, kajti vodili so ju ravno nasprotni interesi glede slovenske samostojnosti. Počasi jim je uspelo prečistiti kader, a v popolnosti nikdar. Delovanje VIS je

dr. Miha Brejc in predsednik OZVVS Domžale, Janez Gregorič

pripomoglo k temu, da je Slovenija v letu 1991 postala samostojna država. Leta 1992 je bila ena temeljnih nalog te službe zaščita družbenega premoženja, saj so med privatizacijo zaznali ogromno (okoli 600) nepravilnosti, a žal kriminalistična služba še pod dokaj močnim vplivom nekdanjega režima ni ukrepala (afera HIT, SMELT ...). Dr. Miha Brejc se je spričo nemoči in političnih pritiskov vrnil na Fakulteto za upravo in se lotil pisanja knjige *Vmesni čas*, v kateri opisuje dogajanje v letih 1990–1993, kolikor mu je pač zaveza molčečnosti to dovoljevala. Pozneje je svoje bogate izkušnje o delovanju tajnih služb uporabil še za knjigo *Igralec Ragbija*. Lani je izdal še knjigi *Pet vdov* in nadaljevanje *Pod površjem*. V teh knjigah je opisoval delovanje tajnih služb in mafjskih združb z Balkana, ki so delovale v Trstu, slovenskem zamejstvu, in njihovo povezavo z našo državo in nastali sta dve prijetno berljivi zgodbi.

Janez Gregorič, foto: M. Letnar

Glasbena šola Domžale vabi k vpisu nove učence

Se želiš naučiti igrati na harmoniko, trobento, pozavno, tubo, citre, harfo, oboo, saksofon, klarinet, violino, klavir, violončelo, flavto ali kitaro? Morda pa želiš peti? Za vpis na instrument je najbolje, če si učenec prve triade, najboljši čas za učenje petja pa je, če si starejši mladostnik, po zaključku mutacije.

Sprejemni preizkusi za vpis novih učencev za šolsko leto 2026/2027 bodo predvidoma potekali v petek, 22. maja 2026, od 16. ure dalje (v prostorih Glasbene šole Domžale, oddelka Mengeš in oddelka Moravče) in v soboto, 23. maja 2026, od 9. ure dalje (v prostorih Glasbene šole Domžale). Prijava na sprejemne preizkuse bo odprta od 4. do 18. maja 2026. Za sprejemni preizkus se bo možno prijaviti na spletni strani GŠ Domžale (www.gs-domzale.si) preko klika na zavihek PRIJAVA NA SPREJEMNI PREIZKUS. Po opravljeni prijavi na spletni strani boste na mail dobili potrditev prijave, med 19. in 21. majem 2026 pa še navodila s točno uro in lokacijo sprejemnega izpita.

Sprejemni preizkus ni potreben za vpis v Glasbeno pripravnico in Predšolsko glasbeno vzgojo: PGV - predšolska glasbena vzgoja (vpisujemo otroke, rojene v letu 2021) in GLP – glasbena pripravnica (vpisujemo otroke, rojene v letu 2020). Vpis za PGV in GLP bo potekal med 1. in 8. junijem 2026 na spletni strani GŠ Domžale (www.gs-domzale.si) preko klika na zavihek PRIJAVA NA SPREJEMNI PREIZKUS. Otroci, ki se vpisujejo na PGV in GLP, ne opravljajo sprejemnega preizkusa. Vpisujemo jih do zapolnitve mest, velja vrstni red prijav.

Dodatne informacije o instrumentih in programih, ki jih poučujejo, najdete na www.gs-domzale.si. Veselijo se novih mladih glasbenikov!

Drobci preteklosti

Rimljani in njihovi nasledniki v Trzinu

Železna doba se je končala z rimsko zasedbo naših krajev ob koncu 1. stoletja pr. n. št.. Rimljani so gradili in utrjevali stare cestne poti ter širili naseljitveno mrežo v ravnini, nekdanj mogočne višinske postojanke pa so zamrle. Poleg treh novcev iz 3. in 4. stoletja, ki jih je leta 1936 Smuk prodal Narodnemu muzeju Slovenije, so na območju Dobrave pri Trzinu ob širitvi magistralne ceste naleteli na ostanke glavne rimske prometne žile (via publika), ki je povezovala Emono (Ljubljano) s Celeio (Celjem).

Na Kamniško-domžalsko-mengeškem polju so zrastle nove vasi – vikusi (Mengeš, lhan), obcestne rimske poštno postaje (*Ad quartodecimo* – Groblje? pri Domžalah) ali samostojne kmetije – vile rustike (Šentpavel pri Dragomlju, Loka pri Mengšu, Suhadole, Križ pri Komendi, Žeje pri Komendi in druge). Trzinske rimskodobne najdbe bi pričakovali na območju današnje Jemčeve ceste in njene okolice, kjer je verjetno tekla stara rimska cesta proti Mengšu in naprej proti severu.

V času pozne antike (od 4. do 7. stoletja) so se s selitvami številnih ljudstev, ki so se z vzhoda premikala proti zahodu, kot denimo Svebi, Alani, Vandali, Huni, Goti, Langobardi in na koncu še Slovani, začeli nemirni časi. Takratni prebivalci so se iz nižinskih naselbin začeli umikati

Odlomki posod iz zgodnjega srednjega veka. Foto: Tomaž Lauko. Hrani Medobčinski muzej Kamnik.

Rekonstrukcije posod iz zgodnjega srednjega veka. Risba: Tamara Korošec.

na dobro zavarovane vzpetine in hribe. Želeli so zaščititi svoje družine, črede, premoženje. V vseh treh sondah, ki so bile leta 2007 izkopane na Ongru, so se ohranili odlomki keramičnih posod, ki dokazujejo, da si je človek v času med 5. in 10. stoletjem ta hrib spet izbral za zatočišče in prebivališče.

Ožje datacije zaradi neznanih in težko opredeljivih kosov keramike v tem trenutku niso mogoče. Na območju Žal, tako Trzinci imenujejo jugovzhodni del Ongra, naj bi v preteklosti ob gradnji hiš našli več skeletov. Na območju današnje osnovne šole naj bi leta 1813 potekala bitka s Francozi, ki naj bi bili pokopani na območju Žal. Toponim Žale se navadno pojavlja na območjih s staroslovanskimi pokopi, kar bi govorilo v prid domnevi, da so tam pokopali prebivalce Ongra v zgodnjem srednjem veku.

Janja Železnikar, kustos. arheologinja, Medobčinski muzej Kamnik

Območje, imenovano Žale. Foto: Janja Železnikar.

Spomladansko branje

Ana Kalin: Včeraj bi jo morala spoznati

Izbrani roman slovenske avtorice je pretresljiva intimna zgodba o izgubi, žalovanju in spoprijemanju s preteklostjo. Zgodba se vrti okoli protagonistke, ki po tragični smrti bližnje osebe poskuša sestaviti koščke svojega življenja, ob tem pa odkriva, kako malo v resnici poznamo ljudi, ki so nam najbližje. Avtorica nas subtilno vodi skozi blodnjak zamolčanin besed in neodkritih resnic, ki po odhodu ljubljenega človeka postanejo glasnejše kot kadar koli prej.

V zgodbi se podamo na raziskovanje zapuščine, ki nas prisili v spoprijemanje z zamolčanin. Gre za izrazito iskren prikaz celjenja ran, ki ni nikoli linearno ali preprosto. Ker zgodba poteka v domačem (slovenskem) okolju, se bralec z njo toliko lažje poistoveti. Knjiga je obenem močan opomnik, da proces žalovanja ni le poslavljanje, temveč tudi ponovno spoznavanje tistih, ki smo jih morda imeli za samoumevne.

Virginia Grimaldi: Čas je, da spet prižgete zvezde

Ta francoska uspešnica je topla, duhovita in ganljiva pripoved o materinstvu, odraščanju in neuničljivi moči družinskih vezi. Spremljamo Anno, mamo samohranilko, ki se v trenutku največje stiske s hčerama poda na nenavadno potovanje z avtomodom proti severu. Roman s svojo toplino razbija mit o popolnem materinstvu in namesto tega ponuja iskren portret družine, ki se poskuša ponovno najti, tokrat na poti v »neznano«, na poti s številnimi nepredvidenimi postanki.

Potovanje je v delu predstavljeno kot nekakšna terapija – tri ženske različnih generacij se v preizkušnjah na poti spet naučijo poslušati in

razumeti druga drugo. Kljub težkim temam, kot sta denarna stiska in osamljenost, pa knjiga vendarle izžareva upanje in nas pogosto spravi v smeh. Mojrsko prepletanje žalostnih in komičnih stanj ustvarja izjemno berljivo življenjsko zgodbo, s katero nam avtorica pokaže, da včasih potrebujemo le spremembo okolja in skupen cilj, da spet prižgemo zvezde in najdemo pot do srca bližnjega.

Zdenka Kopač, vodja Krajevne knjižnice Tineta Orla Trzin

Novice iz Prostovoljnega gasilskega društva Trzin

Srce, pogum, pomoč – z vami že 120 let

Marec je bil res aktiven, in čeprav nosi tradicionalno slovensko ime sušec, tega v našem delu ni bilo zaznati. Že na samem začetku smo se v okviru počastitve 120 let Prostovoljnega gasilskega društva odpravili na smučanje in pohod na Kope ter tako izvedli kondicijsko pripravo članov. V lepem vremenu smo se pošteno razgibali. Sledila je proslava ob dnevu Civilne zaščite na Vrhniki, na kateri smo prejeli zlati znak ob 120-letnici delovanja. Med čistilno akcijo smo, kot je to že v navadi, temeljito pospravili in očistili društvene prostore in orodišče.

Ker naše članice v marcu praznujejo kar dvakrat, smo jim skupaj s cvetličarno AnaEva iz Trzina pripravili delavnico izdelave šopkov, ki so se je članice z veseljem udeležile. Cvetličarkam se zahvaljujemo za obisk in predajo znanja našim gasilkam.

V sodelovanju z matično gasilsko zvezo smo izvedli letno skupščino Gasilske zveze Domžale, na kateri smo pregledali opravljeno delo

in postavili cilje za letos. Nadaljujmo izobraževanja in delo mladinske komisije. Delo poteka po ustaljenem urniku, izvedli smo redne operativne vaje. Mladina pridno vadi, se izobražuje in udeležuje kvizov in tekmovanj.

Na koncu še kratek kronološki pregled posredovanj v marcu. 15. marca smo posredovali pri prometni nesreči, ko sta trčili dve vozili, 27. marca smo z enoto za reševanje iz višin in globin (RVG) pomagali pri prekrivanju streh ob odpravi posledic vremenske ujme v Zabreznici na Gorenjskem. 30. marca smo spet posredovali pri prometni nesreči, ko sta trčili tovorno in osebno vozilo. Isti dan smo posredovali tudi pri intervencijskem odpiranju vrat stanovanja.

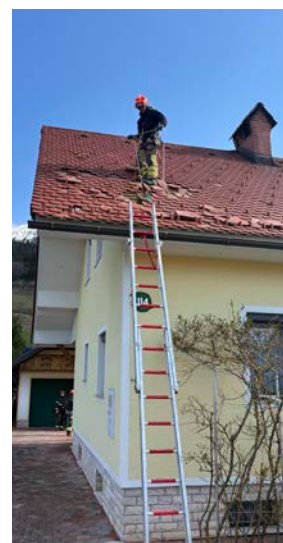
Z gasilskim pozdravom Na pomoč!

Andrej in Ema Nemec,
foto: arhiv PGD Trzin

Ne prezrite: Praznovanje Florjanove nedelje z začetkom na Jemčevi

Bliža se osrednja prireditev ob naši 120-letnici, zato vas na tem mestu povabimo, da se nam pridružite na praznovanju in tradicionalni Florjanovi nedelji 10. maja. V župniji Trzin letos praznujejo 500. obletnico prve omembe cerkve in ob tem jubileju bo postavljena nova kapelica z obnovljenim kipom Janeza Nepomuka. Kapelica bo stala pred TomšlNovo domačijo na Jemčevi cesti, nasproti TomšlNovega toplarja, kjer je tudi muzej na prostem.

Ker gre za pomemben dogodek v župniji in skupno praznovanje Florjanove nedelje, bomo letos z ešalonom odšli k Florjanovi sveti maši za gasilce ter do kapelice Pri TomšlNovi domačiji, kjer se zberemo ob 9. uri. Po maši sledi še parada do gasilskega doma, kjer bomo priredili tradicionalno veselico z ansamblom Razpotnik.

PGD Trzin

Ob 120-letnici društva

VABITA

in

in

Župnija Trzin

ob 500-letnici prve omembe cerkve

na FLORJANOVO NEDELJO, 10. maja 2026

Ob 9.00

zbor pri TOMŠLNOVEMU TOPLARJU (Jemčeva 20)

blagoslov nove kapelice sv. Janeza Nepomuka

po blagoslovu odhod ešalona v cerkev

Ob 10.00

sv. maša za žive in pokojne gasilke in gasilce

po sv. maši odhod ešalona proti DZIR

Sledi skupno druženje in veselica, VABLJENI, da skupaj praznujemo!

Vreden svojega imena in pomena

Za nami je marec ali sušec, prvi mesec spomladanskega vremenskega trimesečja.

Bil je nadpovprečno topel, pričakovano suh in dokaj sončen; v zadnjem tednu pa tudi dokaj vetroven. Nekateri so se bali, da bo odpihnilo planiške skoke, vendar je letalnica dovolj dobro skrita v eni od stranskih dolin Zgornjesavske doline. V Trzinu ni odneslo ničesar, saj so že pred tem večino »odpihljivih« stvari pospravili krajanji na čistilni akciji, kar pa ne pomeni, da je kraj popolnoma čist.

Marca nam je bilo vreme v splošnem kar naklonjeno. Glede na dolgoletno povprečje 1990–2020 smo imeli za poldrugo stopinjo pretoplo, prejeli smo le okrog četrtno pričakovanih padavin, sonce pa je sijalo za skoraj četrtno več časa (skupaj je to kar okrog 35 ur več). Temperatura se je ves mesec gibala med 0 in 20 stopinjami Celzija (zabeležili nismo niti hladnega niti ledenega dne ...), kar pomeni, da nismo imeli ne slane ne kakšne pretirane gorkote. Prava toplota nas je obiskala šele za velikonočne praznike. Padavin niti nismo pogrešali in zunaj smo postorili vse, kar je treba postoriti, še preden rastline pokukajo na plano ali pa se poženejo v zrak, če so bile na planem že od prej.

Da smo lažje prebrodili sušo, sta poskrbeli januarska in februarjska moča, saj smo v prvem trimesečju že dosegli znamko 200 litrov na kvadratni meter. Tudi na najbolj namočeni dan nismo prejeli niti 10 mm padavin. Da je bilo še bolj suho, je večkrat poskrbel veter. V primerjavi z drugimi kraji po Sloveniji ta na poti do nas vedno oslabi do te mere, da nam v glavnem le očisti ozračje. To bo še kako pomembno tudi v prihodnje, zlasti zaradi neustreznih dimnikov in neprimerne kuriva.

Oslabi tudi karavanški fen, ki v podnožju Grintovcev ni tako močan, opeša pa očitno še med prečkanjem Drnovega, ravnine med Kamnikom in Mengšem. Domača vremenska postaja je izmerila najmočnejši sunek le nekaj čez 40 km/h, kar je posledica tega, da je severno od nje zrasla nova športna dvorana. Sprva je kazalo, da bo nova vremenska postaja, ki deluje že več kot desetletja, našla mesto na griču ob šolskem športnem parku. Ker pa je blizu sedanje lokacije načrtovana učilnica na prostem, jo bomo premaknili le za nekaj deset metrov.

Zanimivo je, da je bila prva polovica marca veliko toplejša, druga pa precej hladnejša od dolgoletnega povprečja. Glede na trajanje svetlega dela dneva in moč sonca bi pričakovali nasprotno. Spet se je pokazalo, kako velik vpliv na vreme ima dejstvo, da nismo samo na križišču različnih kultur, temveč tudi zračnih mas.

Prav konec meseca, natančneje 25. marca, nas je iznad območja Islandije obiskala obsežnejša gmota polarnega zraka. Hladna fronta je popoldne že dosegla severne in zahodne Alpe, pod vplivom izrazite višinske doline pa je v naslednji noči nastal nad severnim Sredozemljem samostojen ciklon, zato je začel v spodnjih plasteh ozračja od severovzhoda k nam pritekati občutno hladnejši polarni zrak iznad severnega Atlantskega oceana. Meja sneženja se je hitro spuščala in že v drugem delu noči na 26. marec je predvsem na jugu države dež prešel v sneg do nižin. V Trzinu ga nismo bili deležni, mraza pač – najvišja dnevna temperatura zraka tega dne ni presegla 10 stopinj Celzija.

Ko se je središče ciklona iznad Jadranskega morja preneslo v smeri Panonske nižine, iz zahodne Evrope pa se je začelo širiti območje visokega zračnega tlaka, so bile razlike v tlaku na kratke razdalje

tako velike, da ga je še pihnilo; tudi naslednji dan, v petek, 27. marca. Najmočnejši sunki severnega vetra so od četrtega sredi dneva do petka zvečer v gorah dosegali hitrosti od 100 do 150 km/h, po nižinah severne Slovenije pa so bili na merilnih mestih ARSO izmerjeni najmočnejši sunki med 80 in 100 km/h. Glede na posledice na stavbah so sunki vetra ponekod močno presegali 100 km/h. Tokrat smo jo odnesli, kako pa bo v prihodnje? Spomnite se tega, ko boste menjali kritino in vam bodo svetovali pločevinasto streho. Morda bo v Trzinu vzdržala, a kakšno dodatno pritrditve ne bo prav nič odveč!

Besedilo in foto: Miha Pavšek

Mesec	marec 2026	
Opis podatkov	Podatek	Niz/datum/čas
Povprečna temperatura zraka (°C)	8,5	1.–31. 3.
Najvišja temperatura zraka (°C)	18,9	7. 3./15.09
Najnižja temperatura zraka (°C)	0,2	20. 3./6.15
Največja dnevna temperaturna razlika (Tmin/Tmaks, v °C)	18,3 (0,4/18,7)	6. 3.
Število hladnih/ledenih dni (T min ≤ 0 °C/T max ≤ 0 °C)	0 / 0	1.–31. 3.
Število dni s padavinami (≥ 0,2 / ≥ 2 / ≥ 20 mm)	11 / 3 / 0	1.–31. 3.
Največja dnevna količina padavin (mm)	7,4	16. 3. (0.00–24.00)
Mesečna količina padavin (mm)	21	1.–31. 3.
Letna količina padavina (mm)	200	trimesečje
Največja hitrost vetra (km/h) / smer	41,8 / VJV	25. 3./12.34

Vir: <http://trzin.zevs.si> (meni Statistika), vremenska postaja Osnovne šole Trzin (Civilna zaščita Trzin).

ZAHVALA OB 10-LETNICI SMRTI

Ob koncu aprila leta 2016 je prenehalo biti plemenito srce našega ljubljenega moža, ata, dedija, brata

MARTINA OŠTRBENKA.

Nezamenljiv človek, kakršen je bil Martin, nas je pred desetimi leti zapustil, v nas pa pustil praznino, ki jo zelo težko občutimo še danes. Nanj ohranjamo čudovit spomin, a tudi ljubezen do človeka, ki nam je pomenil vse.

Z žalostjo se ga spominjamo!
Vsi njegovi.

Zaupajte v svoj sluh vedno in povsod

BREZPLAČNO
TESTIRAJTE
SVOJ SLUH

BREZPLAČNO
PREIZKUSITE
APARATE

Okvara sluha vas ne sme ovirati, da ne bi živeli polnega in aktivnega življenja vsak dan. Beltone slušni aparati so vaš zanesljiv partner.

Udobni in skoraj nevidni, prilagajo se obliki vsakega ušesa (tudi pri športu)

Do 30 ur uporabe z enim polnjenjem v polnilcu (so brez baterij), enostavno upravljanje s telefonom.

Čist zvok iz drugih naprav neposredno v slušni aparat (npr. TV, radio, GPS)

Mikrofona nameščena na aparatu in v ušesu ustvarjata skoraj naraven zvok.

Odporni proti vlagi, potenju in umazaniji.

Podpora na daljavo kadarkoli jo potrebujete.

Prisluhnite življenju

Za več informacij, brezplačno kontrolo sluha in preizkus slušnih aparatov pokličite: **05 393 6775**

BoNUS

NOVA GORICA, Erjavčeva ulica 30, Nova Gorica
POSTOJNA, Prešemova 1, Postojna
BREZOVICA, Tržaška cesta 495

T: 05 393 6775
M: 031 601 581

www.slusniaparati-beltone.si

Smo pogodbeni partner ZZS-ja.

oglasno sporočilo

VZMETNICE · LATEX LEŽIŠČA LETVENE PODLOGE · POSTELJE · VZGLAVNIKI

100% naravni lateks

Piramidna ležalna površina

**25%
POPUST**
NA VZMETNICE
IN LEŽIŠČA

Marko Peterka s.p., prodaja in proizvodnja kakovostnih izdelkov za zdravo in udobno spanje
Salon Ihan: Breznikova 78, 1230 Domžale, T: 041 925 625, E: info@marsen.si

www.marsen.si

VSE ZA ZDRAVO SPANJE NA ENEM MESTU.

oglasno sporočilo

Isčete dobro avtošolo?

RAZLIKA SE MENIJE

1993 RETOS

GARANCIJA 100% na zadovoljstvo

AKTUALNI TERMINI TEČAJEV

SOLA VOZNE

- TEČAJ CPP kat "BE" (avto prikolica) 22.04.2026 ob 16.00 uri
- TEČAJ CPP kat "B" (avto) 06.05.2026 ob 16.00 uri NOVO! SEDAJ TUDI ONLINE
- TEČAJ PRVA POMOČ 15.05.2026 ob 16.00 uri
- TEČAJ CPP kat "A" (motor) 18.05.2026 ob 16.00 uri
- TEČAJ CPP kat "D" (avtobus) 21.05.2026 ob 16.00 uri
- TEČAJ ZA VODITELJA ČOLNA 22.05.2026 ob 17.00 uri
- TEČAJ CPP kat "C" (tovornjak) 26.05.2026 ob 16.00 uri
- TEČAJ CPP kat "CE" (tovornjak + prik.) 03.06.2026 ob 16.00 uri
- IZPIT ZA TRAKTOR 08.06.2026 ob 16.00 uri
- TEČAJ za viličar, TGM, Varstvo pri delu zbiramo prijave

040-758-000 Jasna

oglasno sporočilo

OC

OPTIKA
CORNEA

OPTIKA CORNEA
Murnova ul.1, 1234 Mengeš
T. 051 492 766
e. info@optika-cornea.si

- BREZPLAČNA KONTROLA VIDA
- OČALA NA NAPOTNICO ZZZS
- STROKOVNO SVETOVANJE PRI NAKUPU OČAL
- POPRAVILO OČAL

IZJEMNO UGODNE CENE!
Korekcijska in sončna očala,
tudi z dioptrijo.

oglasno sporočilo

Vrtni center

EURO GARDEN

V harmoniji z naravo

sunseeker elite Ramda

KOSI NA TLEH IN KOSI KAR SAM ...

RAMDA

AKCIJSKA PONUDBA MESECA

*Aktivna velja za izdelke TEX 345/IG, RA 698410, RA 698970, TEX 90063153.

-20%

RASTLINA MESECA - PELARGONIJA

*Rastlina meseca 3831094201496 v akciji je brez okrasnega lončka.

NAJ PONUDBA

UREJENA TRATA CELO LETO

TOP CENE

VSE ZA VRTNARJE

PE DOBROVA PRI LJ | PE KRŠKO | tel. 01 24 25 100

*Aktivne veljajo od 1. 4. do 30. 4. 2026 oz. razprodaje zalog. Popusti se ne seštevajo. Slike so simbolične.

eurogarden.eu

oglasno sporočilo

ALLGRIP

ob rednem servisiranju.

SWIFT
POPUST
900 €

ŽE OD
15.990 €

S-CROSS
POPUST
2.000 €

ŽE OD
22.230 €

VITARA
POPUST
1.500 €

ŽE OD
21.400 €

*900 € popusta na priporočeno maloprodajno ceno po ceniku za model SWIFT. 1.500 € popusta na priporočeno maloprodajno ceno po ceniku za model VITARA. 2.000 € popusta na priporočeno maloprodajno ceno po ceniku za model S-CROSS. Akcija velja do 31.5.2026.

SUZUKI FINANCIRANJE
FIKSNA OM 4,99%

Kombinirana poraba goriva in izpusti CO₂ po WLTP meritvah: 4,4-6,4 l/100km in 99-144 g/km, emisijska stopnja: EURO6, specifična emisija dušikovih oksidov (NO_x): 0,0095-0,0246 g/km, trdi delci: do 0,00018-0,00027/km, število delcev: do 0,88-1,63 E11/km. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Vse nadaljnje informacije o specifični porabi goriva in specifičnih emisijah CO₂ iz novih osebnih vozil najdete v Priročniku o varčni porabi goriva in emisijah CO₂, ki ga lahko brezplačno pridobite pri pooblaščenem SUZUKI partnerju in na spletni strani www.suzuki.si. Slike so simbolične.

Avto Aktiv
Ljubljanska cesta 24
SI-1236 Trzin

E: info@avto-aktiv.si
T: +386 1 56 05 800
avto-aktiv.suzuki.si